

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
267

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνελθὼν σήμερον ἡμέραν Τρίτην 12 Νοεμβρίου 1968 εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Κυρίου Γεωργίου ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, παρόντων τῶν κ.κ. Στυλιανοῦ Πατακοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Δημητρίου Πατίλη Β' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, Νικολάου Μακαρέζου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Παναγιώτου Πιπινέλη Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν, Ἡλία Κυριακοπούλου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Θεοφυλάκτου Παπακωνσταντίνου Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἀδαμαντίου Ἀνδρουτσοπούλου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐπαμεινώνδου Τσέλλου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου, Κωνσταντίνου Κυπραίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας, Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων, Ἀλεξάνδρου Μαθαίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Λουκά Πάτρα Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἰωάννου Ροδινού-Ορλάνδου Ὑπουργοῦ Ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ, Ἰωάννου Χολέβα Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Ἀποστόλου Βογιατζή Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας, Παναγιώτου Τζεβελέκου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως, Σπυρίδωνος Λιζάρδου Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Γεωργίου Βάλλη Ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος, Κωνσταντίνου Βοβολίνη Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, Νικήτα Σιώρη Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίου Γεωργακέλου Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου, Γεωργίου Τσιστοπούλου Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Ἡλία Δημητρά Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, τοῦ κ. Ἰουλίου Εἰλαμπίου ἀπόντος ὡς εὐρισκομένου ἐπὶ ἀποστολῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διαπιστωθείσης τῆς υπάρξεως ἀπαρτίας καὶ ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης Κύριον Ἡλίαν Κυριακοπούλον, ἐκθέσαντα ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν ὁλομελείᾳ, συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Καταστήματος αὐτοῦ τὴν 7ην Νοεμβρίου 1968, προέβη, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 24 καὶ ἐπ. τῆς ὑπ' ἀριθ. 133 τῆς 30 Ἰουλίου/5 Αὐγούστου 1968 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ προκηρύξεως διεξαγωγῆς Δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ νέου Σχεδίου Συντάγματος τῆς Χώρας, τρόπου διενεργείας αὐτοῦ κλπ.», τροποποιηθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 139 τῆς 20/27 Αὐγούστου 1968 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 133/30 Ἰουλίου 1968 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ προκηρύξεως διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος κλπ.», ἀμφοτέρων τῶν Πράξεων τούτων ἐκδοθεισῶν βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. Α'/1967 Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 5/6 Μαΐου 1967 «περὶ ἀσκήσεως τῆς Συντακτικῆς καὶ Νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος», εἰς τὴν ἐξέλεγκεν καὶ ἐκδίκασιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ κατὰ τὴν 29ην Σεπτεμβρίου 1968 διενεργηθέντος Δημοψηφίσματος, δι' οὗ ἐτέθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὸ σχέδιον τοῦ νέου Συντάγματος, καὶ ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 512 τῆς 7ης Νοεμβρίου 1968 ἀπόφασιν αὐτοῦ, δημοσιευθεῖσαν αὐθημερόν, καὶ κοινοποιηθεῖσαν, μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ ταυταριθμῶν πέντε πινάκων ἐξαγωγῆς ἀποτελέσματος, τῇ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 311 τῆς 8 Νοεμβρίου 1968 ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' ἧς ἀπεφάνθη ὅτι «διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1968 ἐπεκυρώθη διὰ πλειοψηφίας ἐκ ποσοστοῦ 92,108% ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὑποβληθὲν νέον Σύνταγμα», καὶ ὅτι, περατωθείσης ἤδη τῆς ὅλης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας ἐξελέγξεως καὶ ἐκδίκασεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1968 κατὰ τὰ προμνημονευθέντα ἀρθρα 24 καὶ ἐπ. τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 133 τῆς 30 Ἰουλίου/5 Αὐγούστου 1968 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τροποποιηθείσης, ὡς εἴρηται, μεταγενεστέρως, συντρέχει νῦν περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ ψηφισθέντος Συντάγματος, ὅπως τοῦτο ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τιθέμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἐν ἰσχύϊ, πλὴν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ 138 μνημονευομένων διατάξεων τῶν ἀρθρων 10, 12, 13 § 1, 14 §§ 1 - 3, 18, 19, 25 §§ 2 - 3, 58 §§ 1 - 2, 60, 111, 112, 121 § 2, τὰς ὁποίας ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Ἑθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ὅπως θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν διὰ πράξεων αὐτῆς δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ :

δπως, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 512 τῆς 7 Νοεμβρίου 1968 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' ἧς τοῦτο ἀπεφάνθη ὅτι διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1968 ἐπεκυρώθη διὰ πλειονοψηφίας ἐκ ποσοστοῦ 92,108% ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὸ ὑπὸ κρίσιν τούτου τεθὲν σχέδιον Συντάγματος, καί, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 138 τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Λαοῦ Συντάγματος, ὑπογράψῃ τοῦτο ὡς κατωτέρω παρατίθεται καὶ θέσῃ ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 10, 12, 13 § 1, 14 § § 1-3, 18, 19, 25 § § 2-3, 58 § § 1-2, 60, 111, 112, 121 § 2, αἵτινες θέλουσι τεθῇ ἐν ἰσχύι διὰ πράξεων τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 138 ὁριζόμενα, ἀπὸ δὲ δπως τὸ παρὸν Πρακτικὸν δημοσιευθῇ συγχρόνως μετὰ τοῦ Συντάγματος, προτασόμενον τοῦ κειμένου αὐτοῦ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣΟ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣΟ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΘΑΙΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, Γ. ΤΣΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΣ.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἱστορικῆς
εὐθύνης του ἔναντι τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, πιστὸς
εἰς τὰς ἀξίας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ
πολιτισμοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας,
τῆς δημοκρατίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου καὶ
ἐμφορούμενος ἀπὸ τὴν θέλησιν

νὰ διασφαλίσῃ τὴν ἐθνικὴν καὶ κρατικὴν ἐνότητα,
νὰ ἐδραιώσῃ τὸ πολίτευμα τῆς Βασιλευμένης
Δημοκρατίας ἐν ἐλευθερίᾳ, ἰσότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ,

ν' ἀνακαινίσῃ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινοβουλευτι-
κὸν βίον,

νὰ κατοχυρώσῃ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ
ἀσφάλειαν,

νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ εὐη-
μερίαν καὶ

νὰ ἐξυπηρετήσῃ, ὡς ἰσότιμον μέλος τῆς παγκο-
σμίου κοινωνίας τῶν λαῶν, τὴν διεθνῇ εἰρήνῃ
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐλευθερίᾳ

ἐγκρίνει τὸ παρὸν Σύνταγμα διὰ Δημοψηφίσματος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ
τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίας. Ὁ προσηλυτισμὸς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπέμ-
βασις κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας ἀπαγο-
ρεύεται.

2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος,
κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δο-
γματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγά-
λης καὶ πάσης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
Τηρεῖ ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς περὶ τὸ
δόγμα καὶ τὴν λατρείαν ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ
συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.
Εἶναι αὐτοκέφαλος, ἀσχεῖ ἀνεξαρτήτως πάσης
ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώ-
ματα καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιε-
ρέων.

3. Ἡ ὑφισταμένη εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ
Κράτους ἐκκλησιαστικὴ κατάσταση δὲν ἀντίκει-
ται εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

4. Τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων Γραφῶν τηρεῖται
ἀναλλοίωτον. Ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπό-
δοσις τούτου ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Αὐτοκεφάλου
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπα-
γορεύεται ἀπολύτως.

5. Σχέδιον ἢ πρότασις νόμου περὶ ὀργανώσεως
καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν
εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄνευ
γνωμοδοτήσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
ὑποβαλλομένης ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
περιελεύσεώς των εἰς αὐτὴν ἢ μετὰ τὴν πάροδον
τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι Βασιλευο-
μένη Δημοκρατία.

2. Ἀπασαί αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἐκ τοῦ Λαοῦ,
ὑπάρχουν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους καὶ
ἀσχοῦνται, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

2. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν Δι-
καστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦν-
ται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐθνικὴ σημαία τῆς Ἑλλάδος εἶναι δίχρους,
κυανῇ καὶ λευκῇ. Σχηματίζεται ἐξ ἑνῆς ὀριζον-
τίων ταινιῶν, πέντε κυανῶν καὶ τεσσάρων λευκῶν,
διατεταγμένων ἐναλλάξ. Εἰς τὴν ἄνω πρὸς τὸν
ἰστὸν γωνίαν ὑπάρχει λευκὸς ἰσοσκελὴς σταυρὸς
ἐντὸς κυανοῦ τετραγώνου, ἔχοντος μῆκος πλευρᾶς
ἴσον πρὸς τὸ πλάτος πέντε ταινιῶν.

2. Νόμος ρυθμίζει τὰ τῶν πολεμικῶν σημαιῶν
καὶ τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου
τούτου.

Ἄρθρον 5.

1. Οὐδεμία μεταβολὴ τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρα-
τείας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ νόμου.

2. Ἄνευ νόμου δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν Ἐπικράτειαν ξένος στρατός, οὐδὲ δύναται
νὰ διαμένῃ ἐν αὐτῇ ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐκπαι-
δεύσεως εἶναι ἡ ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται
τὸ Σύνταγμα καὶ τὰ κείμενα τῆς ἑλληνικῆς νομο-
θεσίας.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου.

2. Ἕλληνες πολῖται εἶναι ὅσοι κέκτηνται τὰ
ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὀριζόμενα προσόντα.

3. Τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται εἰς Ἑλληνας πολίτας.

4. Μόνον Ἑλληνες πολῖται εἶναι δεκτοὶ εἰς πάσας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐξαιρέσεων.

5. Οἱ Ἑλληνες πολῖται συνεισφέρουν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των.

6. Πᾶς Ἕλληνα, δυνάμενος νὰ φέρῃ ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀμυναν τῆς Πατρίδος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ἄρθρον 8.

Πάντες οἱ εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἀπολαύουν ἀπολύτου προστασίας τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των, ἀδιακρίτως ἐθνικότητος, θρησκείας καὶ γλώσσης. Ἐξαιρέσεις ἐπιτρέπονται εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐλευθέρως ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητός του, ἐφ' ὅσον δὲν προσβάλλει τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων καὶ δὲν παραβιάζει τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν ἠθικὸν νόμον.

2. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος. Οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 10.

1. Οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλληψέως ἢ προφυλακίσεως. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλήματα.

2. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν τὸ βραδύτερον ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς συλληψέως, ἐὰν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Αἰτήσῃ τοῦ προσαχθέντος ἢ ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας, βεβαιουμένης ἀμέσως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἢ προθεσμία αὕτη παρατείνεται ἐπὶ δύο ἀκόμη ἡμέρας.

3. Ἐὰν παρέλθουν ἄπρακτοι αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος

τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς ἀνὸρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς νόμος ὁρίζει.

4. Νόμος ὁρίζει τὸ ἀνώτατον ὄριον διαρκείας τῆς προφυλακίσεως, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος ἐπὶ κακουργημάτων καὶ τοὺς ἑξ μῆνας ἐπὶ πλημμελημάτων. Ἐπὶ ὅλως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων δύναται τὰ ἀνώτατα ὅρια νὰ παραταθοῦν κατὰ ἑξ καὶ τρεῖς μῆνας ἀντιστοίχως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου.

5. Νόμος ὁρίζει τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους παρέχεται ὑπὸ τοῦ Κράτους, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀποζημίωσις εἰς ἀδίκως προφυλακισθέντας ἢ καταδικασθέντας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐγκλημα δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἄνευ νόμου ἰσχύοντος πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. Οὐδέποτε ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινὴ τῆς προβλεπομένης κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως.

2. Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Πολιτικὸς θάνατος δὲν ἐπιβάλλεται. Θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, δὲν ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 12.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ. Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐξαιρετικὰ δικαστήρια, ὅφ' οἷονδῆποτε ὄνομα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθοῦν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

2. Οἱ παραβάται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τιμωροῦνται ἐπὶ παραβιάσει τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐκφράζῃ προφορικῶς, ἐγγράφως, διὰ τοῦ τύπου ἢ ὅπωςδῆποτε ἄλλως τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

2. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἐπιτελεῖ δημοσίαν ἀποστολὴν, συνεπαγομένην δικαιώματα καὶ καθήκοντα ὡς καὶ εὐθύνην διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν δημοσιευμάτων του.

3. Ἡ λογοκρισία καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται.

4. Ἡ κατάσχεςις ἐντύπων, εἴτε πρὸ τῆς κυκλοφορίας εἴτε μετ' αὐτήν, ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεςις, παραγγελία τοῦ Εἰσαγγελέως, μετὰ τὴν κυκλοφορίαν : α) ἕνεκα προσβολῆς τῆς χριστιανικῆς καὶ πάσης ἄλλης γνωστῆς θρησκείας, β) ἕνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἕνεκα δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖον 1) ἀποκαλύπτει πληροφορίας περὶ τὴν ὁργάνωσιν, σύνθεσιν, ἐξοπλισμὸν καὶ διάταξιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ τὴν ὁχύρωσιν τῆς χώρας, 2) εἶναι προφανῶς στασιαστικὸν ἢ σκοπεῖ εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους ἢ δημιουργεῖ ἠττοπάθειαν ἢ προκαλεῖ ἢ διεγείρει εἰς διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας, 3) ἀποβλέπει ὅπως δῆποτε εἰς τὴν προβολὴν ἢ διάδοσιν, πρὸς πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀπόψεων ὁργανώσεων καὶ κομμάτων τελοῦντων ἐκτὸς νόμου, καὶ δ) ἕνεκα ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιπτώσεις.

5. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ἐντὸς ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ν' ἀποφανθῇ περὶ διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, ἄλλως ἢ κατάσχεςις αἱρεται αὐτοδικαίως. Ἐνδίκῃ μέσα κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐπιτρέπονται καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ εἰς τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθὲν ἐντυπον.

6. Τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου εἶναι αὐτόφωρα καὶ εἰσάγονται πάραυτα πρὸς ἐκδίκασιν ἄνευ προανακρίσεως, ὡς νόμος ὀρίζει. Ἡ μὴ τήρησις τῆς διατάξεως ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως συνιστᾷ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

7. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ δευτέρας ἐντὸς πενταετίας καταδικᾷ ἐπὶ οἰωδῆποτε διὰ τοῦ τύπου διαπραχθέντι ἀδικήματι ἐκ τῶν ἐν §§ 4 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων, διατάσσει τὴν ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί, εἰς βαρείας περιπτώσεις, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος, καθ' ἃ νόμος ὀρίζει. Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ἄρχονται, ἀφ' ἧς ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος.

8. Ὁ τίτλος παυθέντος ἐντύπου ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρ' οἰουδῆποτε ἐπὶ χρόνον ἴσον πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς διαταχθείσης παύσεως.

9. Ὁ ἐκδότης ἐντύπου καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, καθαπτομένου τοῦ ιδιωτικοῦ ἢ οἰκογενειακοῦ βίου, ἀσχέτως τῆς ἐπὶ τῇ

βάσει τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένης ποινῆς, ὑπέχουν ἀστικῶς καὶ εἰς ὁλόκληρον εὐθύνην πρὸς πλήρη ἀνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς νόμος ὀρίζει.

10. Νόμος ὀρίζει τὸν τρόπον τῆς διὰ τοῦ τύπου πλήρους ἐπανορθώσεως ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων.

11. Νόμος ὀρίζει τὰς προϋποθέσεις ἐκδόσεως ἐφημερίδων ἢ ἄλλων πολιτικοῦ περιεχομένου ἐντύπων, τὰ προσόντα, τοὺς ὅρους καὶ τοὺς δεοντολογικοὺς κανόνας ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ τοὺς ὅρους λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων τύπου.

12. Νόμος καθιεροῖ τὸν ὑποχρεωτικὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τῶν ἐπιχειρήσεων τύπου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέγχου δημοσιεύεται.

13. Ἐπιτρέπεται νὰ ληφθοῦν διὰ νόμου ἰδιαιτέρα κατασταλτικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος ἐκ τῆς ἐπικινδύνου διὰ τὸ ἥθος αὐτῆς φιλολογίας.

14. Αἱ προστατευτικαὶ διὰ τὸν τύπον διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κινηματογράφων, τῶν δημοσίων θεαμάτων, τῆς φωνογραφίας, τῆς ραδιοφωνίας, τῆς τηλεφίας καὶ παντὸς ἄλλου παρεμφεροῦς μέσου μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς καθ' οἶον δῆποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως εἶναι ἀπαρβίαστον. Νόμος ὀρίζει τὰς ἐγγυήσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας καὶ δημοσίας τάξεως ἢ πρὸς διακρίβωσιν ἀπεχθῶν ἐγκλημάτων, δὲν δεσμεύεται ἐκ τοῦ ἀπορρήτου.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαρβίαστος.

2. Πᾶσα γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρα καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

3. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν γνωστῶν θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιτήρησιν.

4. Ἡ ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων εἶναι ἐλευθέρα, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως κατ' αὐτὴν προσβολὴ τῆς δημοσίας τάξεως ἢ τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἢ τῶν ἐθνικῶν συμβόλων.

5. Οὐδεὶς δύναται ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Κράτος καθηκόντων τοῦ ἢ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων.

6. Οὐδεὶς ὅρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

"Αρθρον 17.

1. Ἡ παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, παρέχεται δαπάναις αὐτοῦ, σκοπεῖ δὲ καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀξιῶν τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

2. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς παιδείας ἐνεργεῖται, καθ' ὃν νόμος ὁρίζει, μετὰ γνώμην Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας.

3. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική. Νόμος ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

4. Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα εἶναι αὐτοδιοικούμενα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους καὶ ἐνισχύονται οἰκονομικῶς ὑπ' αὐτοῦ. Οἱ καθηγηταὶ τῶν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐκλέγονται παρὰ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῶν. Τὴν κρατικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς νόμος ὁρίζει.

5. Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἱδρυσις ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Οἱ ἰδρύοντες ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ οἱ διδάσκοντες εἰς ταῦτα δεόν νὰ κέκτῃνται τὰ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπαιτούμενα ἠθικὰ καὶ λοιπὰ προσόντα, ὡς νόμος ὁρίζει.

"Αρθρον 18.

1. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅπως συνέρχωνται ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως, ὡς νόμος ὁρίζει.

2. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ δημόσιαι συναθροίσεις πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται δεόντως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεώς των. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύναται ν' ἀπαγορευθοῦν ἂν ἐκ τούτων ἐπὶκείται κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν.

"Αρθρον 19.

1. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅπως συνειρίζωνται τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπαγάγουν τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς προηγουμένην ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

2. Πᾶσα ἐνωσις προσώπων, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἢ ἡ δρᾶσις στρέφεται κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους ἢ τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κρά-

τους ἢ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, ἀπαγορεύεται. Αὕτη διαλύεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

3. Συνεταιρισμὸς διαλύεται ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων ἢ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου Πρωτοδικῶν δύναται ν' ἀνασταλῇ προσωρινῶς ἡ λειτουργία συνεταιρισμοῦ ἢ ἐνώσεως, κινουμένης συγχρόνως τῆς περὶ διαλύσεως διαδικασίας.

4. Διὰ νόμου δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν ὠρισμένοι περιορισμοὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅπως συνειρίζωνται. Οἱ αὐτοὶ περιορισμοὶ τοῦ δικαιώματος δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

5. Ἡ προσφυγὴ εἰς ἀπεργίαν διὰ τὴν ἐπιδίωξιν πολιτικῶν ἢ ἄλλων σκοπῶν ξένων πρὸς τὰ ὕλικα καὶ τὰ ἠθικὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων, ἀπαγορεύεται.

6. Εἰς τοὺς πάσης φύσεως ὑπαλλήλους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀπαγορεύεται ἡ ἀπεργία ὑφ' οἷανδήποτε μορφήν. Ἡ συμμετοχὴ τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς ἀπεργίαν θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς δῆλωσις παραιτήσεως.

"Αρθρον 20.

1. Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουν τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὅπως ἀναφέρονται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφον ἡτιολογημένην ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

2. Δίωξις τοῦ ἀναφερομένου διὰ παραβάσεις τελουμένης διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς, πρὸς τὴν ὁποῖαν αὕτη ἀπευθύνεται καὶ κατόπιν ἀδείας αὐτῆς.

"Αρθρον 21.

1. Ἡ ἰδιοκτησία τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

2. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει, πάντοτε δὲ μετὰ πλήρη ἀποζημίωσιν. Αὕτη δέον ν' ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως πράξεως, ὡς εἰδικώτερον νόμος ὁρίζει. Ἡ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πράξεως ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἔνεκα ταύτης ἐνδεχομένη μεταβολὴ τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

3. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Αὕτη δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ υποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, διὰ τὴν εἰσπραξίν αὐτῆς, εἰς τὴν παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως, διατηροῦνται ἀπαράγραπτα πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ιδιοκτήτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως. Ἡ ὀρισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται υποχρεωτικῶς τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἄλλως αἴρεται αὐτοδικαίως ἢ ἀπαλλοτριώσις.

4. Εἰς περιπτώσεις ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν πολεοδομικῶν ἢ ρυμοτομικῶν σχεδίων, ἰδίως εἰς μεγάλα ἀστικά κέντρα, νόμος δύναται νὰ προβλέψῃ, ἀντὶ τῆς εἰς χρῆμα ἀποζημιώσεως, τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν ιδιοκτήτην ἀκινήτου περιουσιακοῦ στοιχείου, κειμένου ἐν τῇ ἀπαλλοτριουμένη περιοχῇ καὶ ἴσης ἀξίας πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον. Ἐὰν ἀμφισβητῇται ἡ ἀξία τοῦ ἀνταλλάγματος τούτου, τὰ δικαστήρια ἀποφασίζουν περὶ αὐτῆς καὶ δύνανται νὰ ἐπιδικάσουν συμπληρωματικῶς χρηματικὴν ἀποζημίωσιν. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ ἀνταλλάγματος συντελεῖται διὰ μεταγραφῆς τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν § § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου.

5. Εἰδικοί νόμοι ρυθμίζουν τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, σπηλαίων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἱαματικῶν, ρεόντων καὶ ὑπογείων ὑδάτων.

6. Διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ιδιοκτησίας, ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθαλάσσιων καὶ μεγάλων λιμνῶν.

7. Εἰδικοί νόμοι ρυθμίζουν τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς περιπτώσιν πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ἢ πρὸς θεραπείαν ἀμέσου κοινωνικῆς ἀνάγκης δυναμένης νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ υγείαν.

8. Πᾶσα ἄλλης φύσεως στέρησις τῆς ἐλευθέρως χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένας περιπτώσεις, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ νόμου. Νόμος ὀρίζει τὸν ὑπόχρεον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς καταβολῆς εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ ἀνταλλάγματος τῆς χρήσεως ἢ καρπώσεως. Ἡ ὡς ἄνω στέρησις αἴρεται εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν λόγοι. Ἐν περιπτώσει μὴ ἄρσεως ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον.

9. Διὰ νόμου δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἀπαλλοτριώσις κατὰ ζώνας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, προ-

κειμένης ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἢ ἔργων κοινῆς ὠφελείας. Ὁ αὐτὸς νόμος καθορίζει τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς διαθέσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν ἐπὶ πλέον τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων.

10. Ἐπιτρέπεται πρὸς ἐπωφελεστέραν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐδάφους ὁ ἀναδασμὸς ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, κατὰ τὴν ὑπὸ εἰδικοῦ νόμου καθοριζομένην διαδικασίαν.

11. Δὲν ὑπόκειται εἰς ἀπαλλοτριώσιν ἡ ἀγροτικὴ ιδιοκτησία τῶν Σταυροπηγιακῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ἐν Χαλκιδικῇ, τῶν Βλατάδων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Πάτμῳ, ἐξαιρουμένων τῶν Μετοχιῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου ἢ τῶν ὅρων διαθήκης, κωδικέλλου ἢ δωρεᾶς κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ κοινωφελοῦς σκοποῦ.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἐπωφελεστέρα ἐκμετάλλευσις τοῦ καταλειφθέντος ἢ δωρηθέντος πρὸς τὸν αὐτὸν ἢ ἄλλον σκοπὸν ἢ ἡ διάθεσις πρὸς ἄλλον κοινωφελῆ σκοπὸν, ὅταν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιουῖται ὅτι ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου ἢ δωρητοῦ δὲν καθίσταται πραγματοποιήσιμος καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ Συντάγματος τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1952 ἐκδοθὲν νομοθετικὸν διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 2687 τοῦ ἔτους 1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 2928 τοῦ ἔτους 1954 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 4256 τοῦ ἔτους 1962, διατηρεῖ τὴν ἢν ἐκέκτητο τυπικὴν ἰσχύν. Νεώτερος νόμος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενος, δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὸ ὡς ἄνω νομοθετικὸν διάταγμα πρὸς παροχὴν μείζονος προστασίας εἰς τὰ περὶ ὧν πρόκειται κεφάλαια τοῦ ἐξωτερικοῦ.

2. Ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος ὑπ' ἀριθ. 465 τοῦ ἔτους 1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου 1880/1951 περὶ φορολογίας τῶν πλοίων», διευρύνων τὴν προστασίαν τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας πέραν τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος 2687 τοῦ ἔτους 1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ. Νεώτερος νόμος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενος, δύναται νὰ τροποποιήσῃ τοῦτον μόνον πρὸς παροχὴν μείζονος προστασίας.

3. 'Ο αναγκαστικός νόμος υπ' αριθ. 89 του έτους 1967 «περί έγκαταστάσεως εν 'Ελλάδι άλλο-δαπών έμποροβιομηχανικών εταιρειών» και ό συμ-πληρών τουτον αναγκαστικός νόμος υπ' αριθ. 378 του έτους 1968, δέν δύναται νά τροποποιηθούν. Νεώτερος νόμος έφ' άπαξ εκδιδόμενος, δύναται νά τροποποιήση τούτους μόνον προς παροχήν μεί-ζονος προστασίας.

Άρθρον 24.

1. 'Η άσκησις των άτομικών δικαιωμάτων και έλευθεριών παρ' οίουνδήποτε επιτρέπεται εντός των όρίων, τά όποια διασφαλίζουν εις τούς άλλους πο-λίτας την απόλαυσιν των αυτών δικαιωμάτων και έλευθεριών και προστατεύουν τά συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου.

2. "Οστις καταχράται του άσύλου της κατοι-κίας, της έλευθερίας εκφράσεως των στοχασμών ιδία δια του τύπου, του άπορρήτου της ανταποκρί-σεως, της έλευθερίας της συναθροίσεως, της έλευ-θερίας ιδρύσεως συνεταιρισμών ή ενώσεων προσώ-πων και του δικαιώματος της ιδιοκτησίας δια ν' άγωνισθ ή εναντίον του κρατούντος πολιτεύματος ή των άτομικών έλευθεριών ή ν' άπειλήση την έθνικην ανεξαρτησίαν και έδαφικην άκεραιότητα του Κράτους, στερείται των δικαιωμάτων τούτων ή πάντων των δια του Συντάγματος κατοχυρου-μένων. 'Η διαπίστωσις της καταχρήσεως, ή εκ-ταύτης στέρσις άτομικών δικαιωμάτων και ή εκ-τασις της τοιαύτης στερήσεως άπαγγέλλονται δι' αποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου, ως νόμος όρίζει.

Άρθρον 25.

1. 'Ο Βασιλεύς δύναται, μετά πρότασιν του Έπουργικού Συμβουλίου, εν περιπτώσει πολέμου, επιστρατεύσεως ένεκεν έξωτερικών κινδύνων ή σοβαράς διαταραχής ή εκδήλου άπειλής κατά της δημοσίας τάξεως και άσφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύνων, νά άναστείλ η δια Βασιλικού Διατάγματος, εις όλην την Έπικράτειαν ή τμήμα αυτης, την ισχύν των άρθρων 10, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 111 και 112 του Συντάγματος ή τινών τούτων, νά θέση εις έφαρμογήν τον εκάστοτε ισχύοντα νόμον «περί καταστάσεως πολιορκίας» και νά συστήση έξαιρετικά δικαστήρια. 'Ο νόμος ούτος δέν δύναται νά τροποποιηθ ή κατά την διάρ-κειαν της έφαρμογής του.

2. Το κατά την προηγουμένην παράγραφον Βασιλικόν Διάταγμα και τά κατ' έφαρμογήν αυτου ληφθέντα μέτρα, άνακοινούνται εις την Βουλήν κατά την πρώτην μετά την δημοσίευσίν του συν-εδρίασιν αυτης. Έν περιπτώσει όμως σοβαράς δια-ταραχής ή εκδήλου άπειλής της δημοσίας τάξεως και άσφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύ-νων, τό εκδοθέν Βασιλικόν Διάταγμα τίθεται υπ' όψιν του Συμβουλίου του Έθνους, εντός είκοσι τεσσάρων ώρών από της εκδόσεως αυτου. Έάν τό

Συμβούλιον του Έθνους δέν συμφωνή προς την έκδοσιν του Βασιλικού Διατάγματος, συγκαλείται υποχρεωτικώς ή Βουλή εντός είκοσαήμερου, από της δημοσιεύσεως αυτου και άν έτι έχ η διαλυθ ή, ίνα αποφασίση περί της διατηρήσεως ή άρσεως της ισχύος του δι' άπολύτου πλειονοψηφίας του όλου αριθμού των μελών αυτης εν τη τελευταία περιπτώσει.

3. 'Η ισχύς του κατά τά άνωτέρω Βασιλικού Διατάγματος δέν εκτείνεται εν περιπτώσει πολέ-μου πέραν της λήξεως αυτου, εν πάση δέ άλλ η περιπτώσει αίρεται αυτοδικαίως μετά τρίμηνον από της δημοσιεύσεώς του, πλην εάν εν τω μεταξύ παραταθ ή δια νεωτέρου Βασιλικού Διατάγματος, άδεία της Βουλής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Άρθρον 26.

1. 'Ο γάμος και ή οικογένεια τελούν υπό την προστασίαν του Κράτους.

2. Οί γονεΐς έχουν τό δικαίωμα και τό καθήκον ν' ανατρέφουν και διαπαιδαγωγούν τά τέκνα των. Το Κράτος λαμβάνει μέτρα δια την ήθικην, πνευ-ματικήν και έθνικην διαπαιδαγώγησιν των άν η-λικών.

3. Πολύτεκνοι οικογένειαι, άνάπηροι πολέμου ως και χήραι και όρφανά των εν πολέμω πεσό-νων, τυγχάνουν της ειδικής μερίμνης του Κράτους.

Άρθρον 27.

1. Το Κράτος μεριμνά δια την έξασφάλισιν άπα-σχολήσεως, καθορίζει τούς γενικούς όρους αυτης και επιδιώκει την βελτίωσιν της οικονομικής θέ-σεως και την ήθικην έξύψωσιν των εργαζομένων.

2. Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουν τά της επιτάξεως προσωπικών ύπηρεσιών εις περίπτωσιν πολέμου ή επιστρατεύσεως ή προς θεραπείαν άμέσου κοι-νωνικής ανάγκης.

3. Το Κράτος μεριμνά δια την υγείαν και την κοινωνικήν άσφάλειαν του πληθυσμού ως και δια την άπόκτησιν στέγης παρ ά των στερουμένων ταύτης.

Άρθρον 28.

Τό Κράτος μεριμνά δια την δημιουργίαν προ-υποθέσεων και κινήτρων προς ανάπτυξιν επί έθνι-κής και περιφερειακής κλίμακος της οικονομίας, ώστε δι' αυτης νά παρέχ ηται εύχέρεια σταθεράς βελτιώσεως των όρων διαβιώσεως του λαού.

Άρθρον 29.

1. Οί γεωργικοί και άστικοί συνεταιρισμοί τε-λούν υπό την προστασίαν του Κράτους, μεριμνώντες υπέρ της αναπτύξεως αυτών.

2. 'Η κατά νόμον σύστασις αναγκαστικού συν-εταιρισμού δέν άντιβαίνει εις τό Σύνταγμα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 30.

1. 'Ο Βασιλεὺς εἶναι ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων τοῦ Κράτους, σύμβολον τῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους.

2. 'Ο Βασιλεὺς πρὶν ἢ ἀναβῆ εἰς τὸν Θρόνον διδῇ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ εὐρισκομένων βουλευτῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

3. 'Ο Βασιλεὺς συγκαλεῖ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

"Αρθρον 31.

1. 'Ο Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου καθίστανται ἐνῆλικοι ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

2. 'Ο Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύουν τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

3. 'Ο Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις μεριμνοῦν ὥπως ὁ Διάδοχος τυγχάνῃ μορφώσεως ἀναλόγου πρὸς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζεται.

"Αρθρον 32.

Οὐδέποτε τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Στέμμα οἰοῦν ἄλλου Κράτους, δύνανται νὰ συνενωθῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

"Αρθρον 33.

1. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον.

2. 'Ο Βασιλεὺς ἢ μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας δύναται ν' ἀναλαμβάνῃ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν ὀργανισμῶν ἢ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, ἀποκλειομένης ὁμῶς τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἀναμιξεώς του εἰς τὴν διοίκησιν τούτων. Οἱ τελοῦντες ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Βασιλέως ἢ μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ὀργανισμοὶ ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα ὑπόκεινται εἰς κρατικὸν ἐλεγχον.

"Αρθρον 34.

1. Ἡ χορηγία τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου ὀρίζεται διὰ νόμου.

2. Πλὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου οὐδὲν ἕτερον μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας δικαιούται οἰασδήποτε χορηγίας ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

"Αρθρον 35.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ ἐκάστοτε Βασιλέως κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν.

"Αρθρον 36.

Μὴ ὑπάρχοντος Διαδόχου κατὰ τὸ ἀρθρον 35, ὁ Βασιλεὺς ὀρίζει αὐτὸν τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ φανεῶς ψηφοφορίας.

"Αρθρον 37.

1. Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ Θρόνου τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ προσωρινῶς τριμελὴς Ἀντιβασιλεία, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἐντὸς δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἀπὸ τῆς χρείας τοῦ Θρόνου ἀναδεικνύονται ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου πολιτῶν, ὡς νόμος ὀρίζει, ἰσάριθμοι πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, συνερχόμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς, ἐκλέγουν Βασιλέα, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ καὶ φανεῶς ψηφοφορίας.

3. Νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς Ἀντιβασιλείας.

"Αρθρον 38.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ ἐνῆλικος Διάδοχος εἶναι ἀπὼν, τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μέχρις ἀφίξεως καὶ ὀρκωμοσίας αὐτοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ Διάδοχος εἶναι ἀνῆλικος, ἢ ἀσκησις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 37 τριμελῆ Ἀντιβασιλείαν.

"Αρθρον 39.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ Διάδοχος εἶναι ἀνῆλικος, εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τούτου καλεῖται ὁ διὰ διαθήκης τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως ὀρισθεὶς ἐπίτροπος, ἢ δὲ Βουλὴ συνερχομένη καὶ ἂν ἀκόμη ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει συνεπίτροπον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ

φανερᾶς ψηφοφορίας. Ἐπίτροπος τότε μόνον ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὅταν δὲν ἔχῃ ὀρισθῇ τοιοῦτος διὰ διαθήκης τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως.

2. Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ συνεπίτροπος δεόν νὰ εἶναι Ἕλληνες πολῖται τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὁρθοδόξου Δόγματος.

Ἄρθρον 40.

Ἐν περιπτώσει ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἀνατίθεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸν ἐνῆλικον Διάδοχον. Ἐν ἐλλείψει, ἀνηλικότῃ ἢ ἀπουσίᾳ καὶ τούτου ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἀνατίθεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τριμελοῦς Ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 41.

1. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς κρίνῃ ὅτι ἔνεκα νόσου καθίσταται δυσχερὴς δι' αὐτὸν ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων του, ὀρίζει τὸν Διάδοχον Ἀντιβασιλέα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἐλλείψει, ἀνηλικότῃ ἢ ἀπουσίᾳ τοῦ Διαδόχου ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Βασιλεὺς διορίζει διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεριορίστως ἀνακλητὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Θρόνου, Ἕλληνα πολίτην τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος, ὅστις ἀσκεῖ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος προσδιορίζονται αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Τοποτηρητοῦ.

2. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του, ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν καὶ ἂν ἀκόμη ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην Ἀντιβασιλείας, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἡ, ταύτης μὴ ἐπιτυχανομένης, εἰς δευτέραν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ψηφοφορίαν, διὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων, ἡ ὁποία ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δύο πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ ὁ Διάδοχος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ὀρίσῃ ἐπίτροπον τοῦ Βασιλέως. Ἐν ἐλλείψει, ἀνηλικότῃ ἢ ἀπουσίᾳ τοῦ Διαδόχου ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τριμελὴς Ἀντιβασιλεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Βασιλέως

Ἄρθρον 42.

Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει οὐδ' ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρον 43.

1. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ διορίζει καὶ παύει τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὁ Βασιλεὺς παύει τὴν Κυβέρνησιν ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους.

2. Πρωθυπουργὸς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, μετὰ τὰς γενικὰς ἐκλογάς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ διαθέτοντος τὴν ἀπόλυτον ἐν τῇ Βουλῇ πλειονοψηφίαν κόμματος. Ἄν τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ἔχῃ ἀρχηγόν, ὁ διορισμὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν μελῶν τοῦ κόμματος ἐκλογὴν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ.

3. Ἐν ἡ περιπτώσει οὐδὲν κόμμα συγκεντρώσῃ κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογάς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, αὕτη, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς, προτείνει Πρωθυπουργὸν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς, ὁ δὲ Βασιλεὺς διορίζει τοῦτον. Ἄν κατὰ τὴν μοναδικὴν ἐν προκειμένῳ ψηφοφορίαν οὐδεὶς συγκεντρώσῃ τὴν πλειονοψηφίαν ταύτην, ὁ Βασιλεὺς διορίζει τὸν Πρωθυπουργόν, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους.

4. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, πλὴν τῆς τοῦ ἄρθρου 93 § 3, τὸν Πρωθυπουργόν διορίζει ὁ Βασιλεὺς, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους.

5. Εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ παύσεως ἢ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως αὐτῆς καὶ διορισμοῦ τῆς νέας, προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του.

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς τὴν Βουλὴν ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις κρίνει τοῦτο εὐλογον, κηρύσσει δὲ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν λῆξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου.

Ἄρθρον 45.

1. Ὁ Βασιλεὺς ἅπαξ μόνον δύναται ν' ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

2. Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον, ἂνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 46.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Βασιλικὸν Διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

πρέπει νὰ διαλαμβάνη τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τριάκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ νέας Βουλῆς ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 47.

1. Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ, ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους.

2. Πρότασις ἢ σχέδιον νόμου ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ Τμήματος αὐτῆς καὶ μὴ κυρωθὲν, ἐκδοθὲν καὶ δημοσιευθὲν ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲ αὕτη ψηφίσῃ τοῦτο ἐκ νέου δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς, ὁ Βασιλεὺς κυροῖ, ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει τοῦτο ὡς νόμον ἐντὸς μηνός.

Ἄρθρον 48.

1. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐφαρμογὴν των, οὐδὲ νὰ ἐξαίρεσιν τινὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

2. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται ἢ ἐκδοσις Βασιλικῶν κανονιστικῶν Διαταγμάτων, βάσει ἐξουσιοδοτήσεως νόμου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων ταύτης.

3. Διὰ νόμων ψηφιζομένων ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τῆς Βουλῆς, δύναται νὰ παρέχῃται ἐξουσιοδότησις πρὸς ἐκδοσιν Βασιλικῶν Διαταγμάτων νομοθετικοῦ περιεχομένου. Διὰ τῶν νόμων τούτων χαράσσονται γενικαὶ νομοθετικαὶ κατευθύνσεις καὶ τίθεται χρονικὸν ὄριον πρὸς χρῆσιν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

4. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 72 § 1 θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς, δὲν δύναται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξουσιοδοτήσεως.

5. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσας καὶ ἀπροβλέπτου ἀνάγκης, ὁ Βασιλεὺς δύναται, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου περὶ τοῦ ἐπείγοντος, νὰ ἐκδίδῃ νομοθετικὰ διατάγματα. Ταῦτα δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Βουλῆς ἢ Τμήμα αὐτῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 72, πρὸς κύρωσιν διὰ νόμου, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ἢ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς σύνοδον. Ἐὰν δὲν ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἢ δὲν ἐγκριθοῦν παρ' αὐτῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των, ἀποβάλλουν ἐφεξῆς τὴν ἰσχὺν των.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς ἄρχει τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς αὐτάς. Τὴν διοίκησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀσχεῖ ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 129 § 2 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 50.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαίρεσεων.

Ἄρθρον 51.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τὰ κεκανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 52.

1. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ γνώμην συμβουλίου, συγκροτουμένου κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκ δικαστῶν, χαρίζῃ, μετατρέπῃ ἢ μετριάζῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγιγνωσκόμενας ποινάς.

2. Ὁ Βασιλεὺς μόνον τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὸ ἄρθρον 94.

3. Ἀμνηστία παρέχεται μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἀμνηστία ἐπὶ κοινῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ διὰ νόμου παρέχεται.

Ἄρθρον 53.

1. Ὁ Βασιλεὺς ἐκπροσωπεῖ διεθνῶς τὸ Κράτος, προτάσει δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κηρύττει πόλεμον. Συνομολογεῖ ὡσαύτως πᾶσαν διεθνή συνθήκην ἢ σύμβασιν, πλὴν ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ἔχει διὰ νόμου ἀνατεθῇ ἡ ἀρμοδιότης εἰς ἄλλα ὄργανα.

2. Αἱ συνθήκαι εἰρήνης καὶ συμμαχίας ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Βουλὴν, ὅταν ἐπιτρέπουν τοῦτο ἢ ἀσφάλεια καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους.

3. Συνθήκαι ἢ συμβάσεις ἐμπορίας καὶ ἄλλαι περιέχουσαι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατὰ διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἀπαιτεῖται νόμος ἢ ἐπιβαρύνουσαι ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουν ἰσχὺν ἄνευ τυπικοῦ νόμου.

4. Μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης οὐδέποτε δύναται νὰ ἀνατρέψουν τὰ φανερά.

5. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ προαγωγὴν τῆς συνεργασίας μετ' ἄλλων Κρατῶν, εἶναι δυνατὴ ἡ διὰ συνθήκης ἢ συμφωνίας ἀναγνώρισις κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων εἰς ὄργανα διεθνῶν ὀργανισμῶν. Πρὸς ψήφισιν τοῦ κυροῦντος τὴν συνθήκην ἢ συμφωνίαν νόμου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς καὶ πλειονοψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μετεχόντων τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 54.

1. Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος εἰδικῶς προβλεπομένας περιπτώσεις, συγκαλεῖ

παρ' αὐτῷ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔθνους. Κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦ ἔθνους ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο ἰσχυροτέρων ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, ἐφ' ὅσον ὁ ἕτερος τούτων δὲν εἶναι ὁ Πρωθυπουργός, τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 55.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἀρμοδιότητας εἰμὴ ὅσας ἀπονέμει εἰς αὐτὸν ρητῶς τὸ Σύνταγμα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΒΟΥΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΑΝΑΔΕΙΞΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγμένων κατὰ νόμον δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῶν συμπληρωσάντων τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχοντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν πολιτῶν.

2. Στεροῦνται τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες εἰς οἰανδήποτε ποινὴν διὰ πράξεις ἢ ἐνεργείας στρεφόμενας κατὰ τοῦ κρατοῦντος πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

3. Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται ταυτοχρόνως εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

4. Ἡ ἄσκησης τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 57.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας ὀρίζεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ αὐτῆς, ὡς οὗτος προκύπτει ἐκ τῆς διενεργηθείσης τελευταίας ἀπογραφῆς. Οὐδέποτε ὁμοῦς ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

2. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι ὀρίζονται διὰ νόμου, ψηφισομένου ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῶν μεθεπομένων ἐκλογῶν.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν δέκα οὐδὲ μείζων τῶν δέκα πέντε, ἡ δὲ συγκρότησις ἐκάστης τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ τῆς, δεόν νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐκλέγωνται τουλάχιστον πέντε βουλευταί.

4. Μέρος τῆς Βουλῆς, οὐχὶ ἐλάσσον τοῦ ἑνὸς ἔκτου καὶ οὐχὶ μείζον τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἐκλέγεται ἐνιαίως δι' ἀπασαν τὴν Ἐπικράτειαν κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως ἐκάστου κόμματος. Ἡ ἀνάδειξις τῶν βουλευτῶν τούτων ἐνεργεῖται, ὡς νόμος εἰδικώτερον ὀρίζει, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιαίτερου καταλόγου ὑποψηφίων ἐκάστου κόμματος καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων προτιμήσεως, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστος. Οἱ κατάλογοι οὗτοι κατατίθενται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον καὶ δημοσιεύονται δέκα πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, οἱ δὲ εἰς αὐτοὺς περιλαμβανόμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτιθέμεναι ὡς ὑποψήφιοι καὶ εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ἐκλεγόμενων βουλευτῶν, καθορίζεται μετ' ἀφαίρεσιν, ἐκ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τούτων, τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναδεικνυμένων.

6. Κόμμα ἢ συνασπισμὸς κομμάτων μὴ συγκεντρώσας κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὠρισμένον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, δὲν δικαιούται ἐκπροσωπήσεως εἰς τὴν Βουλὴν. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, καθοριζόμενον διὰ νόμου, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς ἔκτου καὶ κατώτερον τοῦ ἑνὸς δεκάτου διὰ τὰ κόμματα, οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου καὶ κατώτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου διὰ τοὺς συνασπισμοὺς κομμάτων.

Ἄρθρον 58.

1. Ἕλληνες πολῖται ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἱδρύνουν πολιτικὰ κόμματα καὶ νὰ μετέχουν τούτων. Τὰ πολιτικὰ κόμματα διὰ τῆς δράσεώς των ἐκφράζουν τὴν λαϊκὴν θέλησιν καὶ ὀφείλουν νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

2. Ἡ ὀργάνωσις, τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ δρᾶσις τῶν κομμάτων δεόν νὰ διέπωνται ὑπὸ ἐθνικῶν καὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν. Ὁ ἀρχηγὸς καὶ ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ ἀντιπροσωπευτικῶν συνελεύσεων τῶν μελῶν. Τὸ καταστατικὸν παντὸς κόμματος χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὴν πρὸς τὸ Σύνταγμα συμφωνίαν τῶν διατάξεων αὐτοῦ. Ἄνευ οὕτως ἐγκεκριμένου καταστατικοῦ οὐδὲν κόμμα δικαιούται νὰ μετὰσχῃ ἐκλογῶν.

3. Τὰ κόμματα ὀφείλουν νὰ τηροῦν βιβλία ἐσόδων καὶ δαπανῶν, ὡς καὶ στοιχεῖα ἐλέγχου αὐτῶν. Εἰς τὰ βιβλία ταῦτα καταχωρίζονται ὀνομαστικῶς αἱ πάσης φύσεως εἰσφοραί. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑποχρεοῦνται τὰ κόμματα, ὅπως δημοσιεύουν οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους.

4. Ἡ ἐν γένει λειτουργία τῶν κομμάτων τελεῖ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα, ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἐλεγχον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου,

τὸ ὁποῖον δικαιούται νὰ προβαίνει εἰς τὴν διάλυσιν οἰουδήποτε κόμματος διὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων.

5. Κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἢ ἡ δρᾶσις ἀντιτίθενται ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἢ συγκεκαλυμμένως πρὸς τὸ πολίτευμα ἢ τείνουν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ ἐκθέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους ἢ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τίθενται ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς νόμος ὁρίζει.

6. Οἱ βουλευταὶ τοῦ διαλυομένου κόμματος κηρύσσονται ἐκπτωτοὶ τοῦ ἀξιωματός των, αἱ δὲ κατεχόμεναι παρ' αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἔδραι παραμένου κεναὶ μέχρι πέρατος τῆς βουλευτικῆς περιόδου.

7. Νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 59.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ Ἔθνος.

Ἄρθρον 60.

1. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ πέντε συναπτὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. Ἄμα τῇ λήξει τῆς βουλευτικῆς περιόδου διατάσσεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ διενέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τριάκοντα πέντε ἡμερῶν καὶ ἡ σύγκλησις τῆς νέας Βουλῆς εἰς τακτικὴν σύνοδον ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν.

2. Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν διενεργοῦνται ὑπὸ πολιτικῆς Κυβερνήσεως.

3. Βουλευτικὴ ἔδρα, κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου, δὲν πληροῦται δι' ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, ὅταν τοιαύτη ἀπαιτῆται κατὰ νόμον, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν κενῶν ἐδρῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ πέμπτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν πολέμου παρατείνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἡ βουλευτικὴ περίοδος. Ἐὰν ἔχῃ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ, ἀναστέλλεται ἡ διενέργεια ἐκλογῶν μέχρι λήξεως τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 61.

1. Ὅπως ἐκλεγῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι Ἕλλην πολίτης, νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἅμα δὲ τὴν κατὰ νόμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν, νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ νὰ κέκτηται τουλάχιστον ἀπολυτῆριον μέσης, γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς, ἐκπαιδεύσεως.

2. Δὲν δύναται ν' ἀνακηρυχθῇ ὑποψήφιος οὐδὲ νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς : α) ὁ μὴ κεκτημένος τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν διὰ γεννήσεως, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως προσαρτήσεως ἐδάφους, β) ὁ πολιτογραφηθεὶς Ἕλλην πολίτης, ὡς καὶ ἡ ἀποκτήσασα διὰ γάμου τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς πολιτογραφῆσεως ἢ τοῦ γάμου, γ) ὁ μὴ ἐκπληρώσας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἢ μὴ ἀπαλλαγὴς τούτων νομίμως, δ) ὁ συνεπεὶς ἀμετακλήτου καταδίκης στερηθεὶς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, ἐπὶ χρόνον διπλάσιον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ τύχῃ χάριτος μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν, ε) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐκ προθέσεως, κατασκοπεΐᾳ, ληστείᾳ, κλοπῇ, δωροδοκίᾳ, λιποταξίᾳ, παραχαράξει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ, ἀπάτῃ, ἐκβιάσει, ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἡθῶν, συκοφαντικῇ δυσφημῇ ἢ ἐμπορίᾳ ναρκωτικῶν, ἐφ' ὅρου ζωῆς, πλὴν ἂν τύχῃ ἀποκαταστάσεως, στ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως ἐπὶ ἐνεργῷ συμμετοχῇ εἰς κόμμα, ὀργάνωσιν, σωματεῖον ἢ ἔνωσιν, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διάδοσις καὶ ἐφαρμογὴ ἰδεῶν τεινουσῶν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ κρατοῦντος πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ εἰς ἀπόσπασιν μέρους τῆς Ἐπικρατείας, ἐφ' ὅρου ζωῆς.

3. Βουλευτὴς στερηθεὶς τινὸς τῶν ἀνωτέρω προσόντων ἢ ἐμπίπτων εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς § 2, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματός. Ἐγειρομένων ἀμφισβητήσεων ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον.

4. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς εἰς τέσσαρας συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους, ἐξαιρέσει τῶν διατελεσάντων κοινοβουλευτικῶν πρωθυπουργῶν ἢ ἀρχηγῶν ἀνεγνωρισμένων, κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, κομμάτων.

5. Μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ κατὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένους ἐκλογάς, ἔστω καὶ ἂν παραιτηθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου.

Ἄρθρον 62.

1. Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, μόνιμοι ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τοῦ λιμενικοῦ σώματος καὶ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, δήμαρχοι καὶ πρόεδροι Κοινοτήτων, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ ὑπάλληλοι δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων, διοικηταὶ καὶ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων πάντων τῶν ἀνωτέρω, δὲν δύναται νὰ ἀνακηρυχθῶν ὑποψήφιοι οὐδὲ νὰ

ἐκλεγοῦν βουλευταί, ἐὰν δὲν παραιτηθοῦν πρὸ τῆς ἀνακηρύξεώς των ὡς ὑποψηφίων.

2. Ἡ παραίτησις συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς τῆς, ἥ δὲ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς παρητήθησαν ἀπαγορεύεται.

3. Οἱ ἔχοντες ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν παραμονῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ στρατιωτικοὶ ἐν γένει, δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθοῦν ὑποψήφιοι οὐδὲ νὰ ἐκλεγοῦν βουλευταί διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ὑποχρέωσης αὐτῶν.

Ἄρθρον 63.

1. Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου, διοικητικοῦ συμβούλου ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἀπολαουσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

2. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουν, ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀφ' ἧς καταστῇ ὁριστικὴ ἢ ἐκλογή των, νὰ δηλώσουν ἐπιλογὴν μετὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει τοιαύτης ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

3. Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

4. Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ παρόντι ἢ τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ὡς καὶ καθηκόντων ἢ ἔργων χαρακτηριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀσυμβίβαστων πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως ἀπὸ τούτου.

5. Δικηγόροι ἐκλεγόμενοι βουλευταὶ δὲν δύνανται ν' ἀσχοῦν τὸ δικηγορικὸν λειτουργήμα εἰμὴ μόνον ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

6. Οἱ βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνοικιάζουσι ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ Δημοσίου ἢ ν' ἀναλαμβάνουσι προμηθείας τοῦ Κράτους, τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργολαβικὰς ἐκτελέσεις δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων ἢ ἐνοικιάσεις δημοσίων ἢ δημοτικῶν φόρων ἢ νὰ δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιφέρει ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀκυρότητα τῆς πράξεως. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ ὅταν γίνωνται ὑπὸ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἔργα διευθυντοῦ ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἐκτελεῖ βουλευτὴς ἢ εἶναι οὗτος ὁμόρρυθμος ἐταῖρος.

7. Ἐπὶ ἀμφισβήτησεως περὶ τῶν κωλυμάτων, τῶν ἀσυμβιβάστων καὶ τῆς ἐκπτώσεως ἀποφαίνεται τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ, συντελεῖται δὲ ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς σχετικῆς ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ δὲν ἀνακαλεῖται.

2. Ἡ μετὰ τὴν παραίτησιν βουλευτοῦ εἰς ἕτερον κόμμα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς περιόδου ἀπαγορεύεται, θεωρουμένη ὡς παραίτησις. Ἐπιτρέπεται ἡ δήλωσις ἀνεξαρτησίας.

Ἄρθρον 65.

Ἡ ἐξέλεξις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 66.

1. Οἱ βουλευταὶ ὁμνύουν, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὸν ἐξῆς ὅρκον: «Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

2. Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ δίδουν τὸν ἀνωτέρω ὅρκον κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 67.

1. Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὅπωςδήποτε ἐξετάζεται ἐνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ βουλευτὴς εὐθύνεται καὶ διώκεται κατὰ νόμον δι' ἐξύβρισιν, ἀπλῆν ἢ συκοφαντικὴν δυσφήμησιν ἐναντίον προσώπου ἢ ἀρχῆς. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οὐδεμία ἄδεια τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖται πρὸς δίωξιν αὐτοῦ.

3. Ὁ δημοσιεύων ἢ ὅπωςδήποτε διαδίδων τὸ περιεχόμενον κατατιθεμένων εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν, ἐρωτήσεων ἢ ἐπερωτήσεων, πρὸ τῆς ἐνώπιον αὐτῆς συζητήσεως ἢ παροχῆς ἐγγράφου ἀπαντήσεως, εὐθύνεται δι' ἃς παραβάσεις καὶ ὁ καταθέτων βουλευτὴς.

Ἄρθρον 68.

Διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου βουλευτὴς δὲν διώκεται οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος. Ἡ ἄδεια θεωρεῖται παρασχεθεῖσα, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν ἀποφανθῇ ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαβιβάσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς. Ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα, ὡς καὶ δι' ἐξύβρισιν ἢ ἀπλῆν ἢ συκοφαντικὴν δυσφήμησιν.

"Αρθρον 69.

1. Ἡ Βουλὴ διὰ Κανονισμοῦ, ψηφίζομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 80 § 1 καὶ δημοσιευομένου, παραγγελία τοῦ προέδρου αὐτῆς, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζει τὸν τρόπον λειτουργίας της, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς.

2. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐλέγχει τὴν συνταγματικότητα τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ προσφυγῇ βουλευτοῦ.

3. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προεδρείου κατὰ τὰ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

4. Ὁ πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι ἐκλέγονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης βουλευτικῆς περιόδου καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν διάρκειαν αὐτῆς διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ τοιαύτη πλειονοψηφία ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐὰν δὲ δὲν ἐπιτευχθῇ κατ' αὐτὴν πλειονοψηφία τῶν τριῶν πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, διεξάγεται τρίτη ψηφοφορία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

5. Ὁ πρόεδρος μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Βουλῇ. ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιβάλλῃ κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων βουλευτῶν τὴν ποινὴν τῆς ἀνακλήσεως εἰς τὴν τάξιν μετ' ἀναγραφῆς αὐτῆς εἰς τὰ πρακτικά, μετὰ τρεῖς δὲ τοιαύτας ἀνακλήσεις ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνόδου, διατάσσει τὴν ἀποβολὴν τοῦ βουλευτοῦ διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς συνόδου καὶ τὴν ἀντίστοιχον περικοπὴν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

6. Αἱ πράξεις τοῦ προέδρου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάρτασιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς, ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἢ αἴτησιν ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

"Αρθρον 70.

1. Οἱ βουλευταὶ δικαιοῦνται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσεως, ἥτις ὁρίζεται διὰ νόμου ψηφίζομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς. Οὐδεμία ἀτέλεια, ἀπαλλαγὴ, εὐεργέτημα ἢ ἄλλη οἰασδῆποτε φύσεως παροχὴ χορηγεῖται εἰς τοὺς βουλευτάς.

2. Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, κρατεῖται ὑποχρεωτικῶς τὸ τριακοστὸν τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκάστην ἀπουσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

"Αρθρον 71.

1. Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς τακτικὴν

σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ ἐνωρίτερον, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 44.

2. Ἡ διάρκεια τῆς τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ἀναστολῆς. Ἡ τακτικὴ σύνοδος παρατείνεται ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 83 ἢ τῆς ψηφίσεως τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον εἰδικοῦ νόμου.

3. Ἡ Βουλὴ ἀσκεῖ τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν Ὁλομελείᾳ καὶ εἰς δύο Τμήματα.

4. Τὰ Τμήματα συγκροτοῦνται κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὀριζόμενα.

5. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὁρίζεται ἐπίσης ἡ μεταξὺ τῶν Τμημάτων κατανομὴ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν καθ' Ὑπουργεῖα.

6. Κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λειτουργεῖ ἰδιαιτέρον Τμήμα αὐτῆς, ἐφ' οὗ ἰσχύουν αἱ περὶ τῶν λοιπῶν Τμημάτων διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

7. Ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως, αἱ περὶ Βουλῆς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐν Ὁλομελείᾳ καὶ διὰ τὴν κατὰ Τμήματα λειτουργίαν αὐτῆς.

"Αρθρον 72.

1. Ἐν Ὁλομελείᾳ τῆς Βουλῆς συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται σχέδια καὶ προτάσεις νόμων περὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, περὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ ἀσυμβιβάστου τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς ἕτερα ἔργα, περὶ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ ἐκλογικῶν περιφερειῶν, περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 48 § 3, περὶ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, περὶ κατὰ τῆς ἀτομικῶν δικαιωμάτων, περὶ διαλύσεως κομμάτων, περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, περὶ μεταβολῆς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας, περὶ εἰσόδου καὶ παραμονῆς ξένου στρατοῦ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἢ διελύσεως δι' αὐτῆς, περὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, περὶ καταστάσεως πολιορκίας, περὶ κοπῆς νομίσματος, περὶ ἐπιβολῆς φόρων καὶ δημοσίων ἐν γένει βαρῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς φορολογίας, περὶ ἀπονομῆς συντάξεων, περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Τμημάτων τῆς Βουλῆς, κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῶν, παραπεμπόμενα εἰς αὐτὴν σχέδια καὶ προτάσεις νόμων.

2. Ἡ Βουλὴ ψηφίζει ἐν Ὁλομελείᾳ τὸν Κανονισμὸν αὐτῆς καὶ τῶν Τμημάτων.

3. Πάντα τὰ λοιπὰ σχέδια ἢ προτάσεις νόμων ὑποβάλλονται εἰς τὰ Τμήματα, συζητοῦνται δὲ καὶ ψηφίζονται παρ' αὐτῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

4. Πᾶσα περί τῆς ἀρμοδιότητος Τμήματος ἀμφισβήτησις παραπέμπεται εἰς τὴν 'Ολομέλειαν κατόπιν ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ 'Η απόφασις τῆς 'Ολομελείας δεσμεύει τὰ Τμήματα.

5. 'Η 'Ολομέλεια τῆς Βουλῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς ψήφισιν ἐκκρεμοῦντος ἐνώπιον Τμήματος σχεδίου ἢ προτάσεως νόμου.

"Ἀρθρον 73.

'Η Βουλὴ συνεδριάζει ἅπαξ τουλάχιστον τῆς ἑβδομάδος ἐν 'Ολομελείᾳ πρὸς ἄσκησιν κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

"Ἀρθρον 74.

1. 'Η Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ δέκα πέντε βουλευτῶν, ἐὰν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν. Μετὰ ταῦτα ἀποφασίζει ἐὰν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος συζητήσεις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

2. Οἱ Ὑπουργοὶ καὶ Ὑφυπουργοὶ ἔχουν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὡς ἀκούει ζητήσουν τὸν λόγον.

3. 'Η Βουλὴ καὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ αἰτήσωνται τὴν παρουσίαν τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ συζητουμένων ὑπ' αὐτῶν θεμάτων Ὑπουργοῦ καὶ Ὑφυπουργοῦ.

"Ἀρθρον 75.

1. 'Η 'Ολομέλεια τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τουλάχιστον πενήκοντα μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσαράκοντα βουλευτῶν.

2. Τμήμα τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας εἴκοσι πέντε μελῶν αὐτοῦ, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ ἄνευ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν εἴκοσι μελῶν αὐτοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, μετὰ νέαν δὲ ἰσοψηφίαν ἀπορρίπτεται ἡ πρότασις.

4. 'Η ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου σχεδίων καὶ προτάσεων νόμων εἰς τὴν 'Ολομέλειαν καὶ τὰ Τμήματα, εἶναι πάντοτε ὀνομαστική.

"Ἀρθρον 76.

Οὐδεὶς ἐμφανίζεται αὐτόκλητος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως.

Αἱ ἀναφοραὶ παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ Προεδρεῖον. 'Η Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ τὰς ἀπευθυνόμενας πρὸς αὐτὴν ἀναφορὰς εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἢ Ὑφυπουργοὺς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδουν διασαφήσεις ὡς ἀκούει ζητηθῶν.

"Ἀρθρον 77.

1. 'Η Βουλὴ συνιστᾷ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τακτικῆς συνόδου ἐπιτροπὰς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων, πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξέτασιν τῶν ὑποβαλλομένων σχεδίων καὶ προτάσεων νόμων.

2. 'Η Βουλὴ συνιστᾷ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων, ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς. 'Η σύστασις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων εἶναι ὑποχρεωτική, ἐὰν ζητηθῇ ὑπὸ τῶν δύο πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Νόμος ὁρίζει τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν.

"Ἀρθρον 78.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

2. Πᾶν σχέδιον καὶ πᾶσα πρότασις νόμου πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν εἰς τὴν Βουλὴν παραπέμπονται πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν νομοτεχνικῆς ἐπεξεργασίας, ὡς νόμος ὁρίζει.

"Ἀρθρον 79.

1. Πᾶν σχέδιον καὶ πᾶσα πρότασις νόμου συν-οδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 78 § 2 ἐπιτροπῆς νομοτεχνικῆς ἐπεξεργασίας, παραπέμπεται δὲ εἰς κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ, ὑποβληθείσης τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἢ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν μετὰ προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο τοιαύτη κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σχεδίου ἢ τῆς προτάσεως νόμου.

2. Σχέδια νόμων, σκοποῦντα τροποποίησιν τῶν νόμων περὶ συντάξεων ἢ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἢ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτον δικαίωμα, ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων βαρυνουσῶν τὸν προϋπολογισμὸν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοιαῦτα περὶ συντάξεων σχέδια νόμων πρέπει νὰ εἶναι εἰδικά, μὴ ἐπιτρεπομένης, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρό-

τητος, τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεων εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων.

3. Πᾶν σχέδιον καὶ πᾶσα πρότασις νόμου, συνεπαγόμενα ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ Ὑπουργῶν δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καθορίζουσας τὴν δαπάνην· ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ βουλευτῶν διαβιβάζεται, πρὸ πάσης συζητήσεως, εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους, ὑποχρεούμενον νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἐκθεσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἄλλως, παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ πρότασις νόμου εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν καὶ ἄνευ ἐκθέσεως.

4. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ συζήτησις χωρεῖ καὶ ἄνευ τῆς ἐκθέσεως.

5. Οὐδεμία πρότασις νόμου ἢ τροπολογία ἢ προσθήκη εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν προέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὅσον συνεπάγεται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, δαπάνας ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων ἢ τῆς περιουσίας αὐτῶν πρὸς μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει ὄφελος προσώπου ἢ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ δημοσίων ἐν γένει ἐπιχειρήσεων.

6. Σχέδιον νόμου, συνεπαγόμενον δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ εἰδικῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ τρόπου καλύψεως τῶν, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

7. Σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐπιβάλλονται τοπικοὶ ἢ εἰδικοὶ φόροι ἢ οἰασδῆποτε φύσεως βάρη ὑπὲρ ὁργανισμῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου, δέον νὰ προσυπογράφηται καὶ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν.

8. Σχέδιον ἢ πρότασις νόμου, ἐφ' ὅσον σκοπῇ εἰς τὴν τροποποίησιν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἂν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν δὲν καταχωρίζεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δὲ τὸ κείμενον τοῦ σχεδίου ἢ τῆς προτάσεως ὁλόκληρος ἢ νέα διάταξις ὡς διαμορφοῦται μετὰ τὴν τροποποίησιν.

9. Σχέδιον ἢ πρότασις νόμου, ἐφ' ὅσον περιέχουν διατάξεις ἀσχετοὺς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῶν, δὲν εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν.

10. Οὐδεμία προσθήκη ἢ τροπολογία εἰς σχεδίων ἢ προτάσιν νόμου εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, ἂν δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ σχεδίου ἢ τῆς προτάσεως.

Ἄρθρον 80.

1. Πᾶν σχέδιον καὶ πᾶσα πρότασις νόμου συζητεῖται καὶ ψηφίζεται ἐφ' ἅπαξ κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, σχέδια καὶ προτάσεις νόμων συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς δις καὶ εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τουλάχιστον ἡμέρας κατ' ἀρχὴν μὲν καὶ κατ' ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δὲ καὶ σύνολον κατὰ τὴν δευτέραν, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως.

3. Ὑποβαλλόμεναι τροπολογίαι παραπέμπονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 78 § 2 προβλεπομένην νομοτεχνικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου ἀναβάλλεται ἐπὶ τριήμερον ἀπὸ τῆς διανομῆς τοῦ τροπολογηθέντος σχεδίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν χωρεῖ δευτέρα ἀναβολή.

5. Τροπολογίαι βουλευτῶν μὴ ὑποβληθεῖσαι πρὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως.

6. Διάταξις νόμου ἄσχετος πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον αὐτοῦ, εἶναι ἄκυρος. Νόμος περιέχων πλείονας διατάξεις ἀσχετοὺς πρὸς ἀλλήλας, εἶναι ἄκυρος ἐν τῷ συνόλῳ.

7. Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν κωδίκων, συνταχθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι συνεστήθησαν δι' εἰδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος ἐν ὅλῳ τούτους.

8. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 81.

Σχέδιον ἢ πρότασις νόμου, ἐφ' ὅσον ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς ἢ Τμήματος αὐτῆς, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν σύνοδον, οὐδ' εἰς τὸ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς λειτουργοῦν Τμήμα.

Ἄρθρον 82.

1. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου.

2. Τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς, ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τῶν φόρων, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγαὶ ἢ ἐξαιρέσεις καὶ ἡ ἀπονομὴ συντάξεων, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενα νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

3. Φόρος ἢ ἄλλο οἰονδήποτε οἰκονομικὸν βάρος δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ νόμου ἀναδρομικῆς ἰσχύος.

4. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσγωγικοῦ ἢ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου καταναλώσεως, ἢ εἰσπραξίς αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ σχεδίου νόμου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 47 § 2 προθεσμιῶν, πάντως δὲ τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 83.

1. Ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς αὐτὴν ἀπολογισμοῦ κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτήσιαν σύνοδον αὐτῆς.

2. Πάντα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει ν' ἀναγράφωνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὸν ἀπολογισμόν.

3. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἕνα τουλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀφοῦ δὲ ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὀριζόμενα.

4. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὁ κατατεθεὶς προϋπολογισμὸς λογίζεται ψηφισθεὶς, ἡ δὲ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐτῷ προβλέψεων. Ἡ Βουλὴ δύναται, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις τῶν μεγεθῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

5. Ἐὰν ἡ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ καθίσταται ἀνεφικτος δι' οἰονδήποτε λόγον, αὕτη ἐνεργεῖται δι' εἰδικοῦ νόμου.

6. Ἐὰν δὲν καθίσταται δυνατὴ, λόγῳ λήξεως τῆς περιόδου τῆς Βουλῆς, ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰδικοῦ νόμου, παρατείνεται ἐπὶ τέσσαρας μῆνας διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἰσχύς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἢ λήγοντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

7. Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀπολογισμὸς ὡς καὶ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τοῦ

Κράτους, ἐξετάζονται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 84.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 85.

Νόμος ὀρίζει τὰ τῆς κοπῆς νομίσματος.

Ἄρθρον 86.

1. Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

2. Ὁ μὴ πράγματι ἐρμηνευτικὸς νόμος ἰσχύει ὡς νέος νόμος.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 87.

1. Τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

2. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, δύναται νὰ διορισθῶν μέχρι δύο Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως μετὰ ἢ ἄνευ χαρτοφυλακίου.

3. Ἐν ἐλλείψει Ἀντιπροέδρου ὁ Πρωθυπουργὸς ὀρίζει, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ ἐκ τῶν Ὑπουργῶν.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν εἴκοσι.

5. Εἰδικὸς νόμος ρυθμίζει τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὑφυπουργῶν, οἱ ὅποιοι καλοῦνται κατὰ περίπτωσιν νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡσάκις ἢ εἰς αὐτὰς παρούσα τῶν κρίνεται ἀναγκαία ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ἄρθρον 88.

1. Οὐδὲν μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργός.

2. Ἐξαιρέσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεὶς βουλευτὴς δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός καὶ ἂν ἀκόμη παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός ἂν δὲν συγκεντρῶνῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 § 1 ὀριζόμενα διὰ τὸν βουλευ-

τὴν προσόντα ἢ ἂν ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 61 § 2 περιπτώσεων.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 63 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν. Δικηγόροι διοριζόμενοι Ὑπουργοὶ ἢ Ὑφυπουργοὶ δὲν δύναται νὰ ἀσχοῦν τὸ δικηγορικὸν λειτούργημα.

5. Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΓΘΥΝΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

"Ἀρθρον 89.

1. Ὁ Πρωθυπουργὸς καθορίζει καὶ ἐκφράζει τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐξασφαλίζει τὴν ἐνότητα αὐτῆς καὶ κατευθύνει τὰς ἐνεργείας τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τῆς, εὐθύνεται δὲ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως.

2. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐποπτεύει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ὑπὸ τῶν κρατικῶν καὶ δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἐν γένει ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν λειτουργίαν αὐτῶν.

"Ἀρθρον 90.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως ἐπικουροῦν τὸν Πρωθυπουργὸν ἢ ἀναπληροῦν αὐτόν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ ὀριζόμενα.

"Ἀρθρον 91.

1. Ἐκαστος τῶν Ὑπουργῶν ἀσχεῖ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενας ἀρμοδιότητας. Οἱ ἄνευ χαρτοφυλακίου Ὑπουργοὶ ἀσχοῦν ὅσας ἀρμοδιότητας ἀναθέτει εἰς αὐτοὺς ὁ Πρωθυπουργὸς δι' ἀποφάσεώς του.

2. Οἱ Ὑφυπουργοὶ ἐπικουροῦν τὸν Ὑπουργὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ ὁποίου ἔχουν διορισθῇ καὶ ἀσχοῦν τὰς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀνατιθεμένας ἀρμοδιότητας.

"Ἀρθρον 92.

Τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ Ὑφυπουργοὶ ὑπέχουν συλλογικὴν εὐθύνην διὰ τὴν γενικὴν πολιτικὴν αὐτῆς, ἕκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς πράξεις ἢ παραλείψεις τῆς ἀρμοδιότητός του.

"Ἀρθρον 93.

Ἡ Κυβέρνησις ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὁποτεδήποτε ἄλλοτε. Ἐάν, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἔχουν διακοπῇ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται αὕτη

ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως ἐμπιστοσύνης.

2. Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν της, ν' ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ μέρος αὐτῆς. Πρότασις περὶ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰμὴ μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοιαύτης προτάσεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως παρ' αὐτῆς προτάσεως ἐμπιστοσύνης τεθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ πρότασις περὶ δυσπιστίας πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ τουλάχιστον τῶν βουλευτῶν καὶ νὰ καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ὑποβληθῇ πρότασις περὶ δυσπιστίας καὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους, ἂν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς ὑποδεικνύεται νέος Πρωθυπουργός.

4. Ἡ συζήτησις ἐπὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ἄρχεται μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς προτάσεως, πλην ἂν ἡ Κυβέρνησις ζητήσῃ τὴν ἄμεσον ἐναρξιν, δὲν δύναται δὲ νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν ἢ, προκειμένου εἰδικῶς περὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

5. Ἡ ἐπὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφοφορία διεξάγεται εὐθὺς μετὰ τὸ πέραν τῆς συζητήσεως, δύναται ὅμως ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὁκτὼ ὥρας ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις.

6. Πρότασις περὶ ἐμπιστοσύνης δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἂν δὲν ἐγκριθῇ παρὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων βουλευτῶν, ἢ ὁποία ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δύο πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Πρότασις περὶ δυσπιστίας γίνεται δεκτὴ μόνον ἂν ἐγκριθῇ παρὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

7. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ψηφίζουν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι βουλευταί.

"Ἀρθρον 94.

1. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Ὑφυπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων Ἀρεοπαγιτῶν καὶ προέδρων Ἐφετῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

2. Διώξεις, ανάκρισις ἢ προανάκρισις κατὰ μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ δὲν ἐπιτρέπεται πρὶν ἢ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Ὡς ἀνάκρισις νοεῖται καὶ πᾶσα διοικητικὴ ἐξέτασις. Ἐὰν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν διοικητικῆς ἐξετάσεως προκύψουν στοιχεῖα δυνάμενα νὰ θεμελιώσουν εὐθύνην μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ, οἱ ἐνεργοῦντες αὐτὴν διακόπτουν παρ' εὐθύς τὴν ἐξέτασιν καὶ διαβιβάζουν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τὰ προκύψαντα στοιχεῖα εἰς τὴν Βουλὴν.

3. Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει περὶ διατυπώσεως κατηγορίας ἐναντίον μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ μετὰ τὴν διενέργειαν ἐξετάσεως καὶ ὑποβολὴν πορίσματος ὑπὸ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 127 Ἐπιτρόπου, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἄρθρον 95.

1. Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστηρίων συγκροτουμένων ἐκ τακτικῶν δικαστῶν.

2. Οἱ δικασταὶ κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.

3. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐρώτησις ἢ ἐπερώτησις ἢ δῆλωσις ἢ νὰ διεξαχθῇ οἰαδήποτε συζήτησις περὶ ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον δικαστηρίου δίκης.

Ἄρθρον 96.

1. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ πάσης κατηγορίας, τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς διορίζονται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμόν, κατὰ νόμον, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

2. Εἰδικοὶ νόμοι ὁρίζουν τὰ προσόντα, τὰ τῆς βαθμολογικῆς, μισθολογικῆς καὶ τῆς ἐν γένει κατὰστάσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον λειτουργῶν.

Ἄρθρον 97.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Ἀρεοπαγῖται, οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ Ἐφέται, οἱ Πάρεδροι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ Πρωτοδίκαι καὶ οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἶναι ἰσόβιοι. Οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ἐπίτροποι καὶ ἀντεπίτροποι τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ πταισματοδίκαι, οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ φύλακες ὑποθη-

κῶν καὶ μεταγραφῶν εἶναι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσόβιοι ἢ μόνιμοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, δύναται νὰ παυθῶν μόνον κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνεκα ποινικῆς καταδίκης, πειθαρχικοῦ παραπτώματος, νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὁρίζει καὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 116 καὶ 117.

2. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Ἀρεοπαγῖται, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ Ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων, ὁ Γενικὸς ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ἐπίτροποι τῶν δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν. Οἱ λοιποὶ τακτικοὶ δικασταί, εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, ἐπίτροποι καὶ ἀντεπίτροποι τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ ἄμισθοι φύλακες μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν, ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

Ἄρθρον 98.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὁρίζεται εἰς ἑνδεκα. Δύναται ὅμως νὰ αὐξηθῇ μέχρι δέκα πέντε διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

3. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται : α) ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν ἢ καθηγητῶν νομικῶν μαθημάτων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ διακεκριμένων νομομαθῶν, καὶ β) ἐκ δημοσίων ἀνδρῶν διακριθέντων εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν οικονομικὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ζωὴν, ὡς καὶ ἀνωτάτων δημοσίων λειτουργῶν.

4. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχείον α' τῆς προηγουμένης παραγράφου κατηγοριῶν.

5. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικασ-

στηρίου ενεργοῦνται ἐκ μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

6. Νόμος ὁρίζει τὰ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὰ τῆς Γραμματείας καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

7. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, ἐκ τῶν ἑνδεκα μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τὰ ἑξ διορίζονται ἐκ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον α', τὰ δὲ ὑπόλοιπα πέντε ἐκ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον β' κατηγορίας τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου τούτου. Ὁ διορισμὸς τούτων γίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 99.

1. Οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προάγονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

2. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ενεργοῦνται ἐκ Συμβούλων τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 100.

1. Αἱ προαγωγαί, αἱ τοποθετήσεις, αἱ μεταθέσεις καὶ αἱ ἀποσπάσεις τῶν δικαστῶν τῶν τακτικῶν, πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, ενεργοῦνται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συγκροτεῖται ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἄν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διαφωνῇ πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, δύναται ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως εἰς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὰς ὁποίας οὗτος δὲν διεφώνησεν.

2. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ενεργοῦνται ἐκ μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποφάσεις, ὡς καὶ αἱ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις, δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 101.

1. Οἱ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προάγονται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ενεργοῦνται ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 102.

1. Αἱ προαγωγαί, αἱ τοποθετήσεις, αἱ μεταθέσεις καὶ αἱ ἀποσπάσεις τῶν δικαστῶν, τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν ἀντεπιτρόπων τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ενεργοῦνται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν Ἀνωτάτου Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συγκροτεῖται ἐκ μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἄν ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς διαφωνῇ πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, δύναται, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως εἰς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, πρὸς τὰς ὁποίας οὗτος δὲν διεφώνησεν.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις ὡς καὶ αἱ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθεῖσαι διοικητικαὶ πράξεις, δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 103.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τακτικοὺς δικαστὰς ἡ ἀποδοχὴ πάσης ἄλλης ἐμίσθου ὑπηρεσίας ἢ ἄσκησις οἰουδήποτε ἐπαγγέλματος ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς διοικητικὰ συμβούλια ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογή των ὡς μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἡ τοποθέτησίς των εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 109 § 3 προβλεπόμενα εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 104.

1. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκεῖται, ὡς νόμος ὁρίζει, ὑπὸ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἐκ δύο μελῶν ἐκάστου τῶν δικαστηρίων τούτων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-

τείας προκειμένου περί τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περί μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου ὀρίζονται διὰ κληρώσεως, ἀποκλειομένων ἐκάστοτε τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου εἴτε ὀλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, ἀλλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον. Τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐγείρει ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης.

2. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν λοιπῶν τακτικῶν δικαστῶν, εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, ἐπιτρόπων καὶ ἀντεπιτρόπων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀσκεῖται ὑπὸ συμβουλίων συγκροτούμενων ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα. Τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν συμβουλίων τούτων ἐγείρει καὶ ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης.

3. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 105.

Τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν, ὀρίζονται διὰ νόμου. Ἡ μετάθεσις, ἀπόσπασις καὶ προαγωγή τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐνεργεῖται, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον ἡτιολογημένην γνώμην δικαστικῶν συμβουλίων συγκροτούμενων ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, ἢ δὲ πειθαρχικῇ ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίᾳ ἀσκεῖται παρὰ τῶν τακτικῶν δικαστῶν, εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων ἢ ὑπὸ δικαστικῶν συμβουλίων συγκροτούμενων ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Αἱ Ἀρμοδιότητες τῶν Δικαστηρίων

Ἄρθρον 106.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχontos, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, αἰτῆσει τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς Κόμματος. Αἱ ἀποφάνσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύονται, κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει :

α) ἐπὶ προσφυγῶν κατὰ νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων προπαρασκευῆς ἢ ἐνεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὥς καὶ ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς βουλευτῶν, εἴτε αὗται ἀναφέρονται εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν διενέργειαν αὐτῆς εἴτε εἰς ἑλλειψιν προσόντων·

β) ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμου, νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ διατάξεώς τινος αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ἀντιθέτων περὶ αὐτῆς ἀποφάσεων μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον·

γ) ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ὁποία προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὡς ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.

3. Ἀπασαί αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἀμετάκλητοι. Δημοσιεύονται κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελοῦν δεδικασμένον ἐναντι πάντων.

4. Διάταξις νόμου ἢ νομοθετικοῦ διατάγματος, κηρυσσομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀντισυνταγματικὴ, εἶναι ἀνίσχυρος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου ἢ ἀπὸ τοῦ ὀριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει χρονικοῦ σημείου.

Ἄρθρον 107.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται ἰδίως :

α) ἡ ἐπεξεργασία τῶν κανονιστικῶν καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 48 § 3 διαταγμάτων·

β) ἡ ἀκύρωσις, κατόπιν αἰτήσεως, πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα·

γ) ἡ ἀναίρεσις, κατόπιν αἰτήσεως, τῶν τελεσίδικων ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διὰ παράβασιν νόμου ἢ ὑπέρβασιν ἐξουσίας·

δ) πᾶσα ἄλλη διοικητικὴ ὑπόθεσις, ἢ ὁποία ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἢ τοῦ νόμου.

2. Νόμος δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλους λόγους ἀκυρώσεως ἢ ἀναιρέσεως.

3. Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον α' περίπτωσιν τῆς § 1 δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 116 καὶ 117 τοῦ Συντάγματος.

4. Ἡ συμμόρφωσις τῆς διοικήσεως πρὸς τὰς ἀκυρωτικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 108.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάγονται ἰδίως :

α) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν νόμων περὶ συντάξεων, ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἀναγνωρίσεως ὑπηρεσίας διὰ τὴν παροχὴν δικαιώματος συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 79 § 2·

β) ἡ ἐκθεσις πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ Κράτους·

γ) ὁ ἔλεγχος τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς νόμος ὀρίζει·

δ) ὁ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων·

ε) ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἀμφισβητήσεων·

στ) αἱ προσφυγαὶ ἢ ἐφέσεις κατὰ τῶν καταλογιστικῶν πράξεων τῶν Ὑπουργῶν, ἄλλων ὀργάνων τῆς διοικήσεως, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου·

ζ) ἡ ἐκδίκασις ὑποθέσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν εὐθύνην τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ πᾶσαν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας ἐπελθοῦσαν εἰς τὸ Κράτος ζημίαν·

η) ἡ ἐκδίκασις ἐνδίκων μέσων ἐπὶ διαφορῶν ἐξ ἀπονομῆς συντάξεων, κατὰ τὰ διὰ νόμου ὀριζόμενα·

θ) πᾶσα ἄλλη διοικητικὴ ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου.

2. Κατὰ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ καὶ δ περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 116 καὶ 117 τοῦ Συντάγματος.

3. Ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀφορῶσαι εἰς τὸν καταλογισμὸν ὑπολόγων καὶ τὴν ἀπονομὴν συντάξεων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 109.

1. Τὰ τακτικὰ διοικητικὰ δικαστήρια συνιστῶνται δι' εἰδικῶν νόμων πρὸς ἐκδίκασιν εἴτε πασῶν τῶν διοικητικῶν διαφορῶν εἴτε ὀρισμένων κατηγοριῶν τούτων.

2. Εἰς τὰ τακτικὰ διοικητικὰ δικαστήρια δύναται νὰ ὑπαχθῇ καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένη διοικητικὴ ὑπόθεσις.

3. Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξακολουθοῦν μέχρι τῆς συστάσεως τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, νὰ ὑπάγονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῶν ὁποίων δικάζονται ὡς νόμῳ προτετιμημένοι, πλην ἐκείνων δι' ἃς εἰδικοὶ νόμοι συνέστησαν διοικητικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 116 καὶ 117 τοῦ Συντάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων, ἰσχύουν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 110.

Εἰς μὲν τὰ τακτικὰ πολιτικὰ δικαστήρια ὑπάγονται πᾶσαι αἱ διαφοραὶ ἢ ὑποθέσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 111.

1. Τὰ κακουργήματα καὶ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων συγκροτουμένων, ὡς νόμος ὀρίζει, ἐκ τακτικῶν δικαστῶν κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐξ ἐνόρκων.

2. Κακουργήματα ὑπαχθέντα, μέχρι τῆς ἰσχύος

τοῦ παρόντος, διὰ ψηφισμάτων καὶ εἰδικῶν νόμων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐφετερίων, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται ὑπ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον νόμος δὲν ὑπαγάγῃ ταῦτα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων.

3. Τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 112.

1. Εἰδικοὶ νόμοι, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 95 § 1, ὀρίζουν : α) τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων καὶ ἀεροδικείων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῶν ἰδιῶται, εἰμὴ μόνον δι' ἀξιοποίνους πράξεις στρεφόμενας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ β) τὰ περὶ εἰδικῶν δικαστηρίων λειῶν.

2. Εἰδικοὶ νόμοι ὀρίζουν τὰ περὶ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ μὴ ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 95 § 1, 116 καὶ 117.

Ἄρθρον 113.

1. Διὰ νόμου δύναται νὰ ὀρισθῶν διὰ πταισματικὰς παραβάσεις, βεβαιουμένας παρ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐπακριβῶς καθωρισμένα πρόστιμα, ἢ καταβολὴ τῶν ὁποίων ἀπαλλάσσει τοὺς παραβάτας τῆς ποινικῆς διώξεως. Οἱ ἀμφισβητοῦντες τὴν παράβασιν δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν τὴν παραπομπὴν των ἐνώπιον δικαστηρίου. Ἐν περιπτώσει μὴ αἰτήσεως παραπομπῆς, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας.

2. Διὰ νόμου δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἀρχὰς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἢ ἐκδίκασις τῶν περὶ τοὺς ἀγροὺς πταισμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρεουσῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων. Αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἐφεσιν ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς, ἔχουσιν ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 114.

Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων : α) μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, β) μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ γ) μεταξὺ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων δικάζεται ὑπὸ μικτοῦ Δικαστηρίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 115.

1. Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ Συμβούλων καὶ παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Ἀ-

ρεοπαγιτών, έφετών, πρωτοδικών, εισαγγελέων, άντεισαγγελέων, δικαστών, έπιτρόπων και άντεπιτρόπων διοικητικών δικαστηρίων και ίσοβίων μελών του Έλεγκτικού Συνεδρίου, δικάζονται υπό ειδικού δικαστηρίου συγκροτούμένου, καθ' όν τρόπον όρίζει ό νόμος, διά κληρώσεως έξ ενός μέλους του Συμβουλίου της Έπικρατείας, του Άρείου Πάγου και του Έλεγκτικού Συνεδρίου, τριών δικηγόρων μελών τακτικών ή αναπληρωματικών του Άνωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου και δύο καθηγητών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών. Ούδεμία άδεια προς έγερσιν της άγωγής κακοδικίας απαιτείται.

2. Έκ των μελών του δικαστηρίου έξαιρείται έκαστοτε τό άνήκον εις τό σώμα εκείνο περί της ένεργείας ή παραλείψεως του όποιου, είτε όλοκληρου είτε μελών αυτού, καλείται νά άποφανθῇ τό δικαστήριο.

3. Άγωγή κακοδικίας κατά μελών του Συναγματικού Δικαστηρίου δέν χωρεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρον 116.

Αί συνεδριάσεις των δικαστηρίων είναι δημόσιαι. Κατ' εξαίρεσιν τό δικαστήριο όφείλει δι' άποφάσεώς του, κατά τά υπό του νόμου όριζόμενα, νά διατάσση την έν όλῳ ή έν μέρει κεκλεισμένων των θυρών διεξαγωγήν των συνεδριάσεων, εάν ή δημοσία συζήτησις ζημιού τά έθνικά συμφέροντα ή τό κοινωνικόν καθεστώς ή τας ένόπλους δυνάμεις ή την δημοσίαν τάξιν ή εάν προσβάλλη την δημοσίαν αιδῶ ή εάν συντρέχουν ειδικοί λόγοι προς προστασίαν της οικογενειακής ή της ιδιωτικής ζωής προσώπου τινός.

Άρθρον 117.

Πάσα άπόφασις πρέπει νά είναι ειδικῶς ήτιολογημένη και νά άπαγγέλληται έν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Άρθρον 118.

Τά δικαστήρια υποχρεοῦνται νά μή εφαρμόζουν διατάξεις νόμων, νομοθετικών διαταγμάτων και κανονιστικών πράξεων, αί όποῖαι κατηρτίσθησαν κατά παράβασιν του Συντάγματος ή αντίκεινται εις τό περιεχόμενον αυτού.

Άρθρον 119.

Έκαστος δικαιούται εις την παροχήν έννόμου προστασίας υπό δικαστηρίου και δύναται ν' άναπτύξη ένώπιον τούτου τας άπόψεις του περί των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΑΡΧΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Άρθρον 120.

1. Η διοίκησις του Κράτους όργανοῦται κατά σύστημα άποκεντρωτικόν, ως νόμος όρίζει.

2. Τό Κράτος διαιρείται εις περιφέρειας. Κατά τον διά νόμου καθορισμόν τούτων, λαμβάνονται ύπ' όψιν αί γεωοικονομikai, πληθυσμikai και συγκοινωνιαikai συνθήκαι.

Άρθρον 121.

1. Την τοπικήν αύτοδιοίκησιν συνιστοῦν οί Δήμοι και αί Κοινότητες.

2. Η έκλογή των δημοτικών και των κοινοτικών άρχων ένεργείται διά καθολικής και μυστικής ψηφοφορίας.

3. Νόμος ρυθμίζει, κατά παρέκκλισιν των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, τά της άναδείξεως των όργάνων των συνδέσμων Δήμων, Κοινοτήτων, ή Δήμων και Κοινοτήτων.

4. Όπως έκλεγῇ τις Δήμαρχος, Πρόεδρος Κοινοτήτος, δημοτικός ή κοινοτικός σύμβουλος, απαιτείται νά είναι Έλλην πολίτης, νά έχη συμπεπληρωμένον τό είκοστόν πέμπτον έτος της ήλικίας του κατά την ήμέραν της έκλογής άμα δέ την κατά νόμον ικανότητα του έκλέγειν, νά είναι έγγεγραμμένος εις έκλογικόν κατάλογον και νά μή έμπίπτη εις τινα των έν άρθρω 61 § 2 περιπτώσεων.

5. Οί όργανισμοί τοπικής αύτοδιοικήσεως άποκλειστικόν σκοπόν έχουν την προαγωγήν των τοπικών συμφερόντων και την ικανοποίησιν των άναγκών των κατοίκων της οικείας περιφέρειας. Πάσα άνάμιξις των όργάνων τούτων εις θέματα ξένα προς τους ως άνω σκοπούς άπαγορεύεται, ως νόμος όρίζει.

6. Τό Κράτος άσκει έποπτεϊαν επί των όργανισμών τοπικής αύτοδιοικήσεως, ως νόμος όρίζει.

7. Τό Κράτος μεριμνᾷ διά την εξασφάλισιν εις τους όργανισμούς τοπικής αύτοδιοικήσεως των άναγκαίων πόρων προς έκπλήρωσιν της άποστολής των.

8. Τά συμβούλια των όργανισμών τοπικής αύτοδιοικήσεως δύνανται νά διαλυθοῦν ή μέλη αυτών νά κηρυχθοῦν έκπτωτα του αξιώματός των παρά της έποπτευούσης άρχῆς, ως νόμος όρίζει, ένεκα δραστηριότητος στρεφομένης κατά της έδαφικής άκεραιότητος του Κράτους, του πολιτεύματος, του κοινωνικού καθεστώτος, της ασφαλείας του Κράτους και των πολιτικών και άτομικών έλευθεριών των πολιτών ή ένεκα δραστηριότητος άντικειμένης εις τους όρισμούς της § 5 του άρθρου τούτου.

"Άρθρον 122.

1. Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίγλας καὶ ἐξῆς, ἀποτελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον τούτου προνομιακὸν καθεστῶς αὐτοδιοίκητον τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῖου ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Ἐξ ἀπόψεως πνευματικῆς τὸ Ἅγιον Ὄρος διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὅλοι οἱ μονάζοντες εἰς αὐτὸ ἀποκτοῦν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἅμα τῇ προσλήψει αὐτῶν ὡς δοκίμων ἢ μοναχῶν.

2. Τὸ Ἅγιον Ὄρος διοικεῖται κατὰ τὸ καθεστῶς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι κατανεμημένη ὁλόκληρος ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον. Ἡ διοικήσεις αὐτοῦ ἀσκεῖται δι' ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν Κοινότητα. Οὐδεμία ἀπολύτως μεταβολὴ ἐπιτρέπεται τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οὐδὲ τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ ὑποτελῆ ἑξαρτήματα, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐγκαταβίωσις ἐν αὐτῷ ἑτεροδόξων ἢ σχισματικῶν.

3. Ὁ λεπτομερὴς καθορισμὸς τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὸν ὁποῖον, συμπράττοντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουν μὲν καὶ ψηφίζουν αἱ εἴκοσιν Ἱερὰι Μοναί, ἐπικυρώνουν δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

4. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων τελεῖ ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικὸν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

5. Αἱ ἀνωτέρω ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀσκούνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, διὰ διοικητοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καθορίζονται διὰ νόμου. Διὰ νόμου ἐπίσης καθορίζονται ἢ ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀσκουμένη δικαστικὴ ἐξουσία, ὡς καὶ τὰ τελωνειακὰ καὶ φορολογικὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΤΑ ὈΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

"Άρθρον 123.

1. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὀφεί-

λουν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὰ ἔθνικα ἰδεώδη ἔργῳ ἐκδηλουμένην, εἶναι ἐκτελεσταὶ τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους καὶ ὑπηρετοῦν τὸν λαόν.

2. Ἡ ιδιότης τῶν κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἁρθροῦ τούτου ὑπαλλήλων ἀντίκειται ἀπολύτως πρὸς ἰδεολογίας σκοποῦσας τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ συνδεομένας πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ προγράμματα κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς νόμου.

3. Νόμος ὁρίζει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ τούτου.

"Άρθρον 124.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ ὑπάλληλος εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν καὶ ἄνευ τηρήσεως τῆς συμφώνως τῷ νόμῳ διαδικασίας ἐπιλογῆς. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ διὰ περιορισμένον ἀριθμὸν εἰδικῶν θέσεων, δι' ἃς ἀπαιτοῦνται εἰδικὰ προσόντα, ἐπιτρέπεται ὁ ἄνευ τῆς ὡς ἄνω διαδικασίας διορισμὸς, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ εἰδικοῦ νόμου.

2. Ἡ διάρθρωσις πάσης ἐν γένει δημοσίας ὑπηρεσίας πρέπει νὰ θεμελιούται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ προβλεπόμεναι θέσεις ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμεναι, τὸ ἐν τρίτον τῶν θέσεων τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων. Ἡ κατὰ βαθμοὺς κατανομὴ τῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων θέσεων δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ἐν ἐκάστη ὑπηρεσίᾳ, ὥστε αἱ εἰς ἕκαστον τῶν βαθμῶν τούτων προβλεπόμεναι νὰ μὴ εἶναι πλείονες τοῦ ἐξαπλασίου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

3. Ἀπαγορεύεται πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὑφ' οἷονδῆποτε τύπον. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, βάσει εἰδικοῦ νόμου ὀρίζοντος τὸ ἔκτακτον ἢ κατεπεῖγον τῆς ἀνάγκης ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προσλαμβανομένων.

4. Νόμος ὁρίζει τὰ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ὑφ' οἰανδῆποτε σχέσιν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

"Άρθρον 125.

1. Τὰ προσόντα τῶν δημοσίων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων πάντων τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὀρίζονται διὰ νόμου.

2. Οἱ κατέχοντες ὁργανικὰς θέσεις δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι μόνιμοι ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ θέσεις, πλην δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς ἀποχωρήσεως λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ τῆς παύσεως συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ εἰδικῶς ἡτιολογημένης γνῶμης οὔτε ὑποβιβάζονται οὔτε ἀπολύονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὁργανωμένων συμβουλίων, ἀποτελουμένων τουλάχιστον κατὰ τὰ δύο

τρίτα ἀπὸ μονίμους ὑπαλλήλους. Κατὰ τοιούτων ἀποφάσεων χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς νόμος ὁρίζει.

3. Αἱ διατάξεις τῶν § § 1 καὶ 2 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ α) ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, διεπομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς καὶ β) ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες κατέχουν ὀργανικὰς θέσεις, πλὴν τῶν κοινοτικῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμως δύναται διὰ νόμου νὰ ἐπекταθοῦν αἱ περὶ μονιμότητος διατάξεις.

4. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, πάντως δέ, οἱ μὲν ἔχοντες βαθμὸν ἀπὸ τοῦ 4ου καὶ ἄνω καὶ οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀντιστοιχοῦντες ὑπάλληλοι εἰδικῆς διαβαθμίσεως, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, οἱ δὲ τῶν κατωτέρων βαθμῶν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξηκοστοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Οἱ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας, ἀποχωροῦν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

5. Διὰ νόμου δύναται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς μονιμότητος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, οἱ ἀπ' εὐθείας διριζόμενοι ὡς πρέσβεις ἢ πληρεξούσιοι ἢ πρόεδροι ὑπουργοί, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς, οἱ νομάρχαι ἢ ἄλλοι προϊστάμενοι τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν τοῦ Κράτους, ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀγίου Ὄρους, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν γραφείων τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 126.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ ὑπάλληλος εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐμμίσθους δημοσίας θέσεις ἢ θέσεις ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Κατ' ἐξαίρεσιν, δύναται δι' εἰδικῶν νόμων νὰ ἐπιτραπῇ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ὁ διορισμὸς καὶ εἰς δευτέραν θέσιν, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου.

2. Αἱ ἀμοιβαὶ ἢ οἰαδήποτε ἄλλαι ἀπολαυαὶ ἐμμίσθων ὑπαλλήλων ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τοιούτων ἰδιωτικοῦ δικαίου συνδεομένων διὰ συμβάσεως μετὰ τοῦ Κράτους ἢ ἀπολαυόντων προνομίων χορηγηθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ἔνεκα παροχῆς παρ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, δὲν δύναται νὰ ὑπερβοῦν κατὰ μῆνα ἐν τῷ συνόλῳ των τὰς μηνιαίας τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως. Ἡ μὴ συμμόρφωσις πρὸς τὴν τοι-

αὐτὴν ἀπαγόρευσιν, ἐλεγχομένη καὶ διαπιστουμένη δικαστικῶς, ἐπάγεται τὴν ὀριστικὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαίτιου.

3. Τὰ διὰ τοὺς βουλευτὰς θεσπιζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 63 ἀσυμβίβαστα ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες ὅμως δύναται νὰ ὀρίζονται μέλη διοικητικῶν συμβουλίων.

4. Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 127.

1. Ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης περιόδου ἐκλέγει, ἐκτὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, νομομαθῇ ἀνεγνωρισμένου κύρους ὡς Ἐπίτροπον πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

2. Ὁ Ἐπίτροπος ἐκλέγεται διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

3. Ὁ Ἐπίτροπος ἐνεργεῖ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, αἰτῇσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς Κόμματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει ἐκθέσεις καὶ πορίσματα.

4. Νόμος ὁρίζει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 128.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς, τοῦ Πολιτικοῦ καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Βασιλέως, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπηρετικοῦ, διορίζεται ἢ τοποθετεῖται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ περίοδον τριῶν κατ' ἀνωτάτον ὅριον ἐτῶν. Στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἀπαγορεύεται, ὅπως ἀποσπῶνται εἰς θέσεις ἐν τῇ Βασιλικῇ Αὐλῇ πέραν τοῦ ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΑΙ ΕΝΟΠΛΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ἄρθρον 129.

1. Αἱ Ἐνοπλοὶ Δυνάμεις ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ Στρατοῦ Ἑληρᾶς, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος καὶ ἔχουν ὡς ἀποστολὴν τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους, τοῦ κρατοῦντος πολιτεύματος καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἐναντι πάσης ἐπιβουλῆς.

2. Τὴν διοίκησιν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἀσχεῖ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὡς εἰδικώτερον νόμος ὁρίζει. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὡς καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Στρατοῦ Ἑληρᾶς, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος ἐπιλέ-

γονται, μεταξύ τῶν συγκεντρώντων τὰ κατὰ νόμον προσόντα, ὑπὸ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, συγκροτουμένου ὡς νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 130.

1. Οἱ στρατιωτικοὶ ὀφείλουν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα, τὰ ἔθνικα ἰδεώδη καὶ τὰς ἔθνικας παραδόσεις καὶ ὑπηρετοῦν τὸ Ἔθνος.

2. Ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ στρατιωτικοῦ ἀντίκεινται ἀπολύτως πρὸς ἰδεολογίας σκοπούσας τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ κρατοῦντος πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τὴν ἀμβλυνσιν τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων ἢ συνδεομένας πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ προγράμματα κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς νόμου.

3. Νόμος ὁρίζει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 131.

1. Αἱ προαγωγαὶ καὶ ἀποστρατεῖαι τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐνεργοῦνται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, συγκροτουμένων ἐξ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὡς νόμος ὁρίζει.

2. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης διαφωνῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου, δύναται, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς δευτεροβάθμιον συμβούλιον μείζονος συνθέσεως ἐξ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν.

3. Αἱ τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐνεργοῦνται ὑπὸ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων συγκροτουμένων ἐξ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὡς νόμος ὁρίζει.

4. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, αἱ δὲ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

5. Διὰ νόμου ὁρίζονται εἰδικώτερον τὰ τῆς διαδικασίας πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν συμβουλίων καὶ τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς βαθμολογικῆς ἐξελίξεως τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 132.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 131 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, τῶν δι' αὐτοὺς συμβουλίων συγκροτουμένων ἐξ ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 133.

1. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες νόμοι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1952, θεωροῦνται μὴ ἀντικείμενοι εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ παρέκκλινσιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Συντάγματος νομοθετικὴ ρύθμισις καὶ διάλυσις ὑφισταμένων εἰσέτι ἀγροληψιδῶν καὶ ἐδαφονομικῶν βαρῶν, ἡ ἐξαγορὰ τῆς ψιλῆς κυριότητος ὑπὸ ἐμφυτευτῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ἡ κατάργησις καὶ ρύθμισις ἰδιορρυθμῶν ἐμπραγμάτων σχέσεων καὶ ἡ λήψις μέτρων πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κατατμήσεως ἢ διευκόλυνσιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς ὑπερμέτρως κατατετμημένης μικρᾶς ἐγγείου ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 134.

1. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς, ὁ ὁρισθεὶς διὰ τῆς ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1967 Διακηρύξεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του μέχρι τῆς διενεργείας τῶν πρώτων κατὰ τὸ Σύνταγμα βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐκτὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις, πρὸ τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου, καλέσῃ τὸν Βασιλέα ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ἄν πρὸ τῆς ἀνωτέρω διορίας ὁ Ἀντιβασιλεὺς παύσῃ, δι' οἰονδήποτε λόγον, ν' ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του, τὸν νέον Ἀντιβασιλέα διορίζει ἡ Κυβέρνησις δι' ἀποφάσεώς της.

Ἄρθρον 135.

Αἱ πρῶται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ὡς καὶ αἱ ἀμέσως ἐπόμεναι, θὰ διεξαχθοῦν βάσει νόμου ἐκδιδομένου κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 136. Αἱ πρῶται ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 136.

1. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Σύνταγμα καταργοῦνται.

2. Τὸ Ψήφισμα τῆς 16/29 Ἀπριλίου 1952 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ. Συντακτικαὶ Πράξεις, ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν μέχρι καταργήσεώς των διὰ νόμου, ἐκδιδομένου κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου τούτου, πάντως δὲ οὐχὶ πέραν τῆς ἐξ ὁλοκλήρου θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος. Αἱ ὡς ἄνω Πράξεις δύναται νὰ τροποποιηθοῦν δι' ὁμοίου νόμου, ἀλλὰ κατὰ περιεχόμενον μὴ ἀντιβαῖνον εἰς τὸ Σύνταγμα ὡς πρὸς τὰς τροποποιούμενας διατάξεις.

3. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τῆς ὑπὸ στοιχεῖον Α' τοῦ ἔτους 1967 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀσκήσεως τῆς Συντακτικῆς καὶ Νομοθετικῆς Ἐξου-

σίας και τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος», ὡς και πᾶσα διάταξις ὁμοίου ἢ παρεμφεροῦς περιεχομένου ἄλλων Συντακτικῶν Πράξεων, καταργοῦνται.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος και μέχρι διενεργείας τῶν ἐκλογῶν και συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, ὁ ἄσκων τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐκδίδει, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νομοθετικὰ διατάγματα, μὴ χρήζοντα ἐπικυρώσεως παρὰ τῆς Βουλῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 137.

1. Οὐδέποτε ἀναθεωροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος αἱ καθορίζουσαι τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος ὡς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, ὡς και αἱ λοιπαὶ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ.

2. Μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συντάγματος διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος, ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ, διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀρίζου-

σης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις και ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας ἀφισταμένας ἄλληλων κατὰ ἓνα τουλάχιστον μῆνα.

3. Ἀποφασισθεῖσης τῆς ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἡ ἐπομένη Βουλὴ, κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

4. Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται και δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δὲ ἐν ἰσχύϊ δι' εἰδικοῦ ταύτης Ψηφίσματος.

Ἄρθρον 138.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα, μετὰ τὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ Δημοψηφίσματος, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου και δημοσιευόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τίθεται εὐθὺς ἐν ἰσχύϊ, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 10, 12, 13 § 1, 14 §§ 1—3, 18, 19, 25 §§ 2—3, 58 §§ 1—2, 60, 111, 112, 121 § 2, τὰς ὁποίας ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ὅπως θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν διὰ πράξεων αὐτῆς δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΑΝΔΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, Γ. ΤΣΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΣ.